ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – Α.Τ. 81

ΑΘΗΝΑ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52-3ος όροφος - Δευτ-Τετ-Παρ.-Σάββ. 7-10 μμ
Τ.Θ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δαναΐδων 7-2ος όροφος (πάροδος Δωδεκαννήσου)
Τετάρτη-Σάββατο 7-10 μμ - Τ.Θ. 11207 - ΘΕΣ/ΚΗ - 54410

ΠΑΤΡΑ

Γούναρη και Ιωάννου Βλάχου 1 - 3ος Οροφος
Τετ - Σάββ. 7-10 μμ

ΒΟΛΟΣ

Ιάσωνος και Κουταρέλια - Τετ-Σάββ 7-10 μμ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Αριστομένους 109 και Πλάτωνος 1 - 1ος Οροφος
Τετ-Σάββ 7-10 μμ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ.Μιχαλολιάκος **ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** Π.Ανδρουτσόπουλος - **ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ:** Β.Σκαρμαλιωράκης, Χ.Κουσουμβρής.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 81. ΤΙΜΗ: 300 ΔΡΧ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

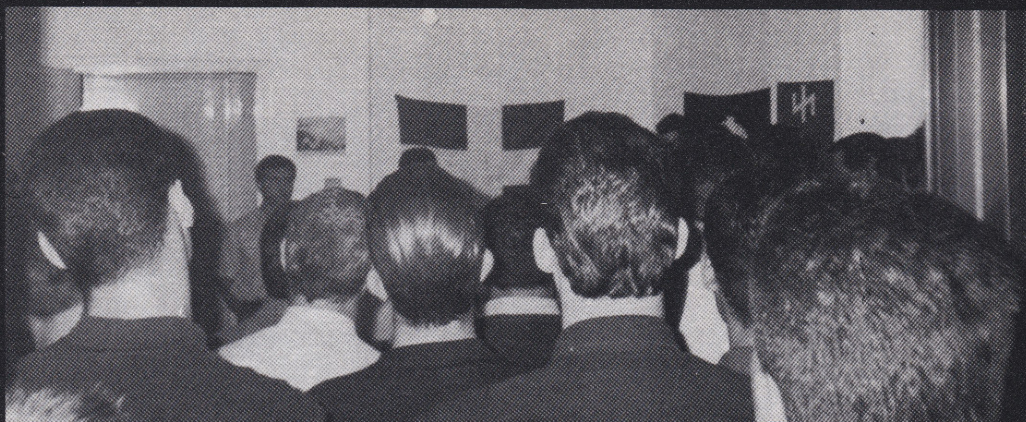

28η Οκτωβρίου 1993 - Α' Νεκροταφείο

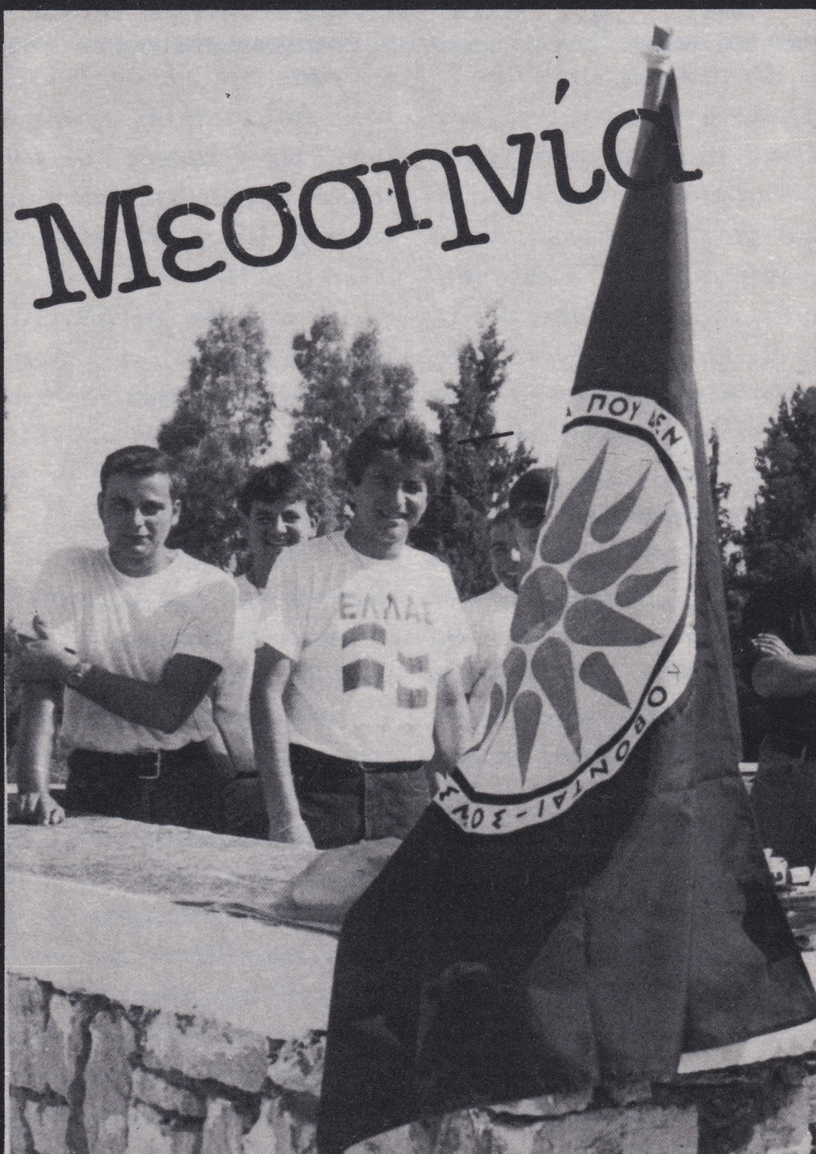
Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" τιμά τον Ιωάννη Μεταξά

Από την δυναμική συγκέντρωση της Τ.Ο. του Λαϊκού Συνδέσμου, στη Λαμία. Ενα ακόμη κάστρο στην επαρχία ενισχύει την υπόθεση του Εθνικισμού στην πατρίδα μας. Το μέλλον φυσικά επιφυλάσσει και άλλες εκπλήξεις...

Μεσσηνία
ΕΛΛΑΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"

Οι εκλογές της 10ης Οκτωβρίου ανέδειξαν ένα "νέο" πολιτικό σκηνικό στη χώρα. Εβαλα τα εισαγωγικά στην λέξη νέο γιατί πιστεύω, και τα γεγονότα που θα ακολουθήσουν θα το αποδείξουν, ότι τίποτε ουσιαστικό δεν άλλαξε. Τα μόνα που άλλαξαν ήταν τα πρόσωπα της εξουσίας τόσο στις ανώτερες, όσο και στις κατώτερες βαθμίδες. Συνηθισμένη εξάλλου τακτική του κομματικού κράτους εδώ και δεκαετίες. Στο σημείο αυτό θα πρέπει για μία ακόμη φορά να πούμε ότι η θέση μας και σε αυτές τις εκλογές ήταν να μην είμαστε με κανέναν. Οι λόγοι πολλοί και προφανείς και έχουν αναλυθεί στην εφημερίδα μας. Εδώ θα πούμε μονάχα έναν: Δεν θέλαμε σε καμία περίπτωση να γίνουμε με την ψήφο μας συνένοχοι της εξουσίας, ούτε κει ήταν δυνατόν να υπακούσουμε στην εκβιαστική λογική του λιγότερο κακού.

Για να επανέλθουμε όμως σε αυτά που προηγουμένως λέγαμε τίποτε δεν πρόκειται να αλλάξει στην κατάσταση της χώρας. Η οικονομική πολιτική θα είναι η ίδια, αφού τις γραμμές και τις τακτικές της δεν τις καθορίζει εν τέλει η Ελληνική κυβέρνηση, αλλά η ΕΟΚ.

Οσο για τα Εθνικά Θέματα πήραμε μια γεύση για την "σκληρή" και "αδιαπραγμάτευτη" πολιτική του ΠΑΣΟΚ από τα τελευταία γεγονότα στην Βόρειο Ηπειρο.

Εθνικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα βρίσκονται σε έξαρση. Τίποτε όμως δεν δείχνει ότι υπάρχει η δύναμη στο πολιτικό κατεστημένο να αντιμετωπισθούν. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ έχουν δοκιμασθεί και έχουν αποτύχει. Η άκρα αριστερά δεσμευμένη με το ένοχο παρελθόν της και την τραγική της αποτυχία σε παγκόσμιο επίπεδο δεν έχει να δώσει τίποτε. Οσο για το "νέο κόμμα" που εξορκίζει το χθες αποτελεί μια παραξενιά των καιρών, μια παράταξη περιστασιακή χωρίς μέλλον. Ομως τα προβλήματα παραμένουν και απαιτούν λύσεις. Εθνικά

Θέματα: Δημογραφικό πρόβλημα, Κυπριακό, Βόρειος Ηπειρος, Αιγαίο, Μακεδονία, Θράκη και ακόμη Ελληνες της τέως Σοβιετικής Ενωσης, Ελληνες σε Σκόπια και σε Βουλγαρία.

Κοινωνικά Θέματα: Πρόβλημα ξένων, εγκληματικότητα, άθλια υγεία, παιδεία διαλελυμένη.

Οικονομικά Θέματα: Μια οικονομία μη παραγωγική, αποβιομηχάνιση, αγρότες προς εξαθλίωση (συμφωνία GATT), ασφαλιστικά ταμεία κλπ.

Ολα αυτά είναι μία όχι λεπτομερής καταγραφή των προβλημάτων του τόπου, προβλημάτων που αδυνατούν να λύσουν οι πολιτικοί, που αντιμετωπίζουν το μέλλον με το προσωπικό και κομματικό τους συμφέρον και όχι με ένα Εθνικό οραματισμό. Αυτό το έχει αντιληφθεί πολύ καλά ο λαός, που παρ' όλο ότι σύρεται από τους κομματικούς μηχανισμούς, γνωρίζει πάρα πολύ καλά τι εστί πολιτικός και τον έχει ταυτίσει με έννοιες, που δεν μπορούν να γραφούν γιατί εμπίπτουν στον περί τύπου νόμον.

Παρ' όλα αυτά είναι γεγονός ότι το Εθνικιστικό φρόνημα του λαού βρίσκεται σε έξαρση. Αυτό το είδαμε πολύ καθαρά στα προεκλογικά συνθήματα ορισμένων κομμάτων, που καρπώθησαν τις ψήφους των εθνικιστών, συνειδητών και ασυνειδήτων. Το ακούμε σαφέστατα να διατυπώνεται σε τηλεοπτικές συζητήσεις ειδικών που λένε ότι οι αντικειμενικές συνθήκες ευνοούν την δημιουργία ενός Εθνικιστικού Κινήματος στην Ελλάδα. Το πιστεύουμε και εμείς. Ομως γιατί αλήθεια δεν υπάρχει ένα κόμμα του 2% ή 3% έστω; Ενα κόμμα με χαρακτήρα Εθνικιστικό; Οι λόγοι είναι πολλοί.

Ο πλέον προφανής όμως είναι ότι στην Ελλάδα, όπως και στην Ισπανία, η αστική δεξιά έχει κατορθώσει να απορροφήσει τους Εθνικιστές, χρησιμοποιώντας το πρόσχημα του σοσιαλιστικού κινδύνου και την εκβιαστική λογική του λιγότερο κακού. Ακόμη η Ελλάδα είναι ένα κράτος που λειτουργεί πολιτικά με τους περίφημους κομματάρχες, αυτά τα τρωκτικά της εξουσίας που πάντοτε κοιτάζουν, το συμφέρον τους και το συμφέρον τους είναι βέβαια με τους εκάστοτε ισχυρούς.

Ομως το ζητούμενον παραμένει. Πρέπει να γίνει ένα

Κίνημα Εθνικιστικό και στην Ελλάδα.

Αυτοί όμως που "αγωνιούν" είναι και οι βασικοί υπεύθυνοι που δεν υπάρχει το Κίνημα αυτό.

Οταν επί δεκαεννέα ολόκληρα χρόνια έτρωγαν από το παχνί του παλαιοκομματισμού, συμπλέοντας με κόμματα της φιλελεύθερης "δεξιάς", δεν γνώριζαν ότι με την πολιτική τους συμπεριφορά εμποδίζουν την δημιουργία ενός Εθνικιστικού Κόμματος; Δεν είναι δυνατόν λοιπόν η "Χρυσή Αυγή" να εμπιστευθεί ανθρώπους που υπήρξαν στηρίγματα της εξουσίας με την οποιαδήποτε μορφή.

Ακόμη ένα Εθνικιστικό Κίνημα χρειάζεται Ιδέες, Πολιτική και Πνεύμα Επιθετικό. Ιδέες για την Φυλή, την Πατρίδα, τον Πολιτισμό, την Τέχνη, την Ιστορία. Πολιτική τολμηρή με έντονο κοινωνικό χαρακτήρα και προσανατολισμό.

Με άλλα λόγια: πού θα απευθύνεται αυτή η πολιτική; Στους καθωσπρέπει αστούς (κόμμα των νοικοκυραίων...) ή στους νέους, στους άνεργους και στους αγρότες;

Ποιά θα είναι η θέση του κόμματος αυτού για το Μάαστριχτ, το ΝΑΤΟ, για την Τουρκική διείσδυση στα Βαλκάνια με τις ευλογίες της Αμερικής;

Ολα αυτά απαιτούν συγκεκριμένες απαντήσεις και όχι μισόλογα.

Ακόμη χρειάζεται πνεύμα επιθετικό και όχι ανθρώπους, που είναι έτοιμοι να βάλουν τα κλάματα για να πουν ότι δεν είναι "φασίστες".

Χρειάζεται λοιπόν η χώρα ένα Κίνημα Εθνικιστικό και απαιτούν οι καιροί την ύπαρξή του. Ομως τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύκολα και η "Χρυσή Αυγή" δεν πρόκειται να συναινέσει στην δημιουργία ενός τέτοιου Κινήματος εάν δεν υπάρξουν εγγυήσεις. Εγγυήσεις στα πρόσωπα, στις Ιδέες, στην Πολιτική. Αρκετές ψυτο-εθνικιστικές αγυρτίες και μαϊμούδες του συστήματος γνωρίσαμε. Δεν μας χρειάζεται ακόμη μία.

Πάντως η "Χρυσή Αυγή", μόνη ή μετά πολλών, μένει αταλάντευτη στην σταθερή ανοδική της πορεία για την δημιουργία ενός Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος, που είναι η μόνη ελπίδα για την σωτηρία του Εθνους.

Ν.Γ.ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Η ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΟΥ 1922

Η Μικρασιατική καταστροφή είναι η τραγικότερη σελίδα της τρισχιλιόχρονης ιστορίας του Ελληνισμού, δραματικότερη ίσως και από την Αλωση της Πόλης. Γιατί αν στα 1453 έπεσε η ένδοξη βασιλεύουσα, οι ρίζες της Φυλής μας έμειναν στα εδάφη της άλλοτε Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και με την ατράνταχτη πίστη στα ιδανικά της Φυλής και της Θρησκείας δημιούργησαν το κατόρθωμα της Εθνικής παλιγγενεσίας του 1821.

Το 1922, όμως, υπήρξε η τελευταία φάση του Υπερπόντιου Ελληνισμού. Κάτω από τα ερείπια της ανείπωτης εκείνης συμφοράς θάφτηκαν όλες οι Μικρασιατικές Ελληνικές Πατρίδες και ο μεγάλος και ένδοξος πολιτισμός, απόρροια της συνεχούς παρουσίας της Ελληνικής Φυλής στο Μικρασιατικό χώρο. Την εποχή αυτή, που είναι καθαγιασμένη με το Αγιότερο Ελληνικό αίμα, το Εθνος μας την έχει καταγράψει στις αιματηρότερες σελίδες του Μαρτυρολογίου του και δε θα πάψει ποτέ να προσφέρει σ' αυτή το θυμίαμα της σκέψης και το λιβανωτό της μνήμης του.

Είμαστε ένας λαός μνήμης. Και οι μνήμες των καιρών πάντα θα μας μιλούν για ματωμένους Θρύλους και οδυνηρές τραγωδίες. Για δράματα και για κλάματα. Για τελευταίους Αυτοκράτορες και για στερνές Λειτουργίες. Για τραγικούς χορούς Ζαλόγγου και αιματόβρεχτες σελίδες Μεσολογγίου. Για Σούλια και για Αρκάδια. Για κόκκινες από Ιερό Ελληνικό Αίμα πλαγιές της Χίου και για ολόμαυρες Ράχες των Ψαρρών. Για βρόχους Φεραίων και για ανασκολοπίσματα Διάκων. Για σχοινί του Πατριάρχη και κρεούργηση του Χρυσοστόμου Σμύρνης. Για συμφορές και καταστροφές. Για διωγμούς και ξεριζωμούς.

Ετσι και η συμφορά του 1922 δεν θα λησμονηθεί. Δε θα γίνει "Παλιά Ιστορία" στην ανάμνηση Χαμένων Μικρασιατικών Πατρίδων, οι Πανέλληνες θα κλίνουν ευλαβικά το γόνυ. Και ιερό καθήκον όλων μας είναι ν' απλώνεται η σκέψη μας στις ακρογιαλιές της Σμύρνης και της Ερυθραίας, της Αιολίδας και της Προποντίδας και σε όλες τις άλλες Πολιτείες της Ανατολής. Εκεί τα Αγια των Αγίων της Φυλής μας. Εκεί και οι Τάφοι των Προγόνων μας. Προς τη γη του μαρτυρίου ο Νους, η Ψυχή και οι Στοχασμοί μας στρέφονται. Μαυροφόρες οι σκέψεις μας σκορπούν νάρδους και αρώματα μπρος στο βωμό της Θυσίας όλων Εκείνων που πρόσφεραν τη ζωή τους στην ΙΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΣΤΗ ΦΥΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ. Οι νεκροί της Μικρασιατικής καταστροφής ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝΤΑΙ. Οι Ιερές Σκιές τους ΔΕΝ ΣΒΗΝΟΥΝ.

Ηρωες της Φυλής μας ΔΕΝ ΣΑΣ ΞΕΧΝΟΥΜΕ. ΤΟ ΑΙΜΑ ΣΑΣ ΖΗΤΑΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ. Εμείς οι ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΑΣ ΟΡΚΟ ΟΤΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΔΙΠΛΟ Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΕΠΑΡΘΗ. Δεν πρέπει να ξεχνάει κανένας άνθρωπος που ρέει Ελληνικό ΑΙΜΑ μέσα του ότι η ΙΩΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΕΙΝΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ. Ο ΝΟΥΣ ΜΑΣ ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΣΑΣ ΘΥΜΑΤΑΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ 1922. ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΦΡΟ ΤΟ ΧΩΜΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΣΚΕΠΑΖΕΙ

Α.Χ.

ΜΠΑΖΙΛ ΖΑΧΑΡΩΦ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Στην διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου υπήρχε ένα περιοδικό, το "Σύνθημα" που κυκλοφορούσε σε τριάντα περίπου Ευρωπαϊκές γλώσσες. Το περιοδικό αυτό, που ήταν Γερμανική έκδοση, είχε μια στήλη που αναφέρετο σε εβραίους που έπαιξαν άσχημο ρόλο στις τύχες των λαών.

Σε ένα από τα τεύχη του αναφέρετο στον σκοτεινό ρόλο του Μπαζίλ Ζαχάρωφ στην καταστροφή του Ελληνικού Στρατού στην Μικρασιατική εκστρατεία. Ο Μπαζίλ Ζαχάρωφ, που το όνομά του είναι ασφαλώς άγνωστο στους περισσότερους Ελληνες, ήταν ένας βαθύπλουτος εβραίος έμπορος όπλων από την Κωνσταντινούπολη μόνιμα εγκατεστημένος στν Ελβετία.

Ο Ζαχάρωφ, που ήταν προσωπικός φίλος του Ελευθερίου Βενιζέλου, ήταν εκείνος ο έμπορος όπλων που κατά βάσιν προμήθευε με υλικά τον Ελληνικό Στρατό. Μετά τις εκλογές του 1920 και την απομάκρυνση του Βενιζέλου από την εξουσία ο Ζαχάρωφ έπαυσε στο πλέον κρίσιμο σημείο της εκστρατείας να εφοδιάζει την Ελλάδα με όπλα και πυρομαχικά.

Η μικρασιατική καταστροφή, (η μεγαλύτερη εθνική καταστροφή μετά την πτώση της Πόλεως), είναι γεγονός ότι είχε αίτια πολλά. Ο διχασμός, η βοήθεια προς τον Κεμάλ από τους μπολσεβίκους κυρίως, αλλά και από άλλες μεγάλες δυνάμεις, ήταν μερικοί από τους λόγους που οδήγησαν το Στρατό μας στην ήττα. Για όποιον όμως έχει μελετήσει προσεκτικά την ιστορία της Μικρασιατικής εκστρατείας είναι υπερβολικό αυτό που λέγεται ότι η εκστρατεία αυτή ήταν μία εξ' αρχής χαμένη υπόθεση. Εάν ο Στρατός μας στην μάχη του Σαγγαρίου κατόρθωνε να ανατρέψει τον Κεμάλ και να καταλάβει την Αγκυρα τότε όλα θα ήσαν διαφορετικά. Η μάχη του Σαγγαρίου, μια ολόχρυση σελίδα δόξας του Στρατού μας, δεν ήταν μία μάχη που δεν την διεκδίκησαν τα Ελληνικά όπλα. Και αν από κάτι προπαντός επροδόθη σε αυτήν την μάχη ο Στρατός μας ήταν από την τρομακτική έλλειψη πυρομαχικών. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Ελληνική επίθεση έγινε στην πραγματικότητα χωρίς κάλυψη πυροβολικού. Και αυτό, όσοι γνωρίζουν από στρατιωτική τακτική μπορούν πολύ καλά να καταλάβουν τι σημαίνει. Για του λόγου το αληθές να τι γράφει για τις πρώτες τρεις ημέρες της επιθέσεως στον Σαγγάριο (12, 13 και 14 Αυγούστου) το "ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΣ" 1919 - 1922, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΑ, Β' Τόμος, σελίδα 337, σελίδα 339 και 346:

”Εδώ θ' αναφερθούμε στη συνολική δράση των Τούρκων πίσω από τις γραμμές μας, μια ”πολύκλαδη αντιεφοδιαστική” επιχείρηση που δυστυχώς θ' αποβεί μοιραία για όλη την πορεία της εκστρατείας μας.

Πράγματι, ενώ μπροστά πηγαίνουμε καλά, πίσω η κατάσταση εξελίσσεται τρομακτικά αρνητική.

Συγκεκριμένα, ο Κεμάλ ρίχνει πίσω από τις γραμμές μας τη μεραρχία πεζικού Μουρετέπ κι όλο το ιππικό του, που αποτελείται από τη 14η μεραρχία και την 4η ταξιαρχία, ενώ τις δυνάμεις του ενισχύουν και πολλές ομάδες τσετών.

Η συνδεόμενη δράση των δυνάμεων αυτών, που χτυπούν τις εφοδιοπομπές μας, διαλύοντάς τις ή αιχμαλωτίζοντάς τις, που καίνε αυτοκίνητά μας με τραυματίες και που προσβάλουν το βαρύ πυροβολικό μας, θα είναι καταστροφική, καθώς τα ελληνικά εφόδια είναι ήδη ”κατά τεκμήριο” (από την αρχή της εκστρατείας) ελάχιστα (σαν παράδειγμα σημειώνουμε ότι το βαρύ πυροβολικό της Στρατιάς μας, ρίχνει στις 12 Αυγούστου - πρώτη ημέρα της συμμετοχής του στη μάχη - 412 οβίδες και στις 13 Αυγούστου 41 οβίδες, για να του μείνουν για τρίτη ημέρα μόνο 2 οβίδες, χωρίς μάλιστα ελπίδες αναπλήρωσής τους).

Με τα κανόνια σιωπηλά, η εκστρατεία φαίνεται ότι βαδίζει προς την αυτοθυσία.”

”ΚΑΛΕ ΓΚΡΟΤΟ

Το πιο κακοτράχαλο βουνό της περιοχής, το οποίο πρέπει να καταλάβει το Β' Σ.Σ., στα πλαίσια της δεύτερης φάσης της Ελληνικής επίθεσης. Το Β' Σ.Σ. που διοικεί ο πρίγκιπας Ανδρέας, μ' επιτελάρχη το συνταγματάρχη Αλέξανδρο Γαβαλά, συγκροτούν οι μεραρχίες 5η, 9η, και 13η, ενισχυόμενες από τη Στρατιά με την ταξιαρχία του ιππικού.

Από τη μεριά μας, γι' άλλη μια φορά η έλλειψη πυρομαχικών σταματά την προέλασή μας, ενώ η έλλειψη υγειονομικών αυτοκινήτων και βενζίνης κάνει προβληματική και τη μεταφορά των τραυματιών στα μετόπισθεν.

Την πρώτη επίθεση στις απρόσιτες χαράδρες του ”καταραβένου βουνού” πραγματοποιεί στις 9 το πρωί της 13ης Αυγούστου η 5η μεραρχία, που μέχρι τις 9 το βράδυ καταλαμβάνει την ψηλότερη κορυφή, τρέποντας σε φυγή τους Τούρκους υπερασπιστές της, της 24ης μεραρχίας.

Παράλληλα, η 13η μεραρχία αρχίζει από τις 1 το μεσημέρι της επόμενης μέρας επίθεση στα δυτικά του Καλέ Γκρότο υψώματα, **εξαρθρώνεται όμως από το τουρκικό πυροβολικό.**

Τέλος, η 9η μεραρχία και το ιππικό μας προχωρούν προς τα δεξιά, για να υπερασπίσουν το Καλέ Γκρότο, συναντούν δε το Φαχρεντίν, που όπως είδαμε παραπάνω ερχόταν από το Ουζούν μπεή. Ο Κεμάλ, ανησυχώντας για τις Ελληνικές επιτυχίες (”υπήρξαν στιγμές που νόμιζα πως όλα χάνονταν”, θα πει αργότερα), φτάνει στον κρίσιμο αυτό τομέα, κι εκδίδει νέα διαταγή γι' αγώνα ”μέχρις εσχάτων”.

Από τη μεριά μας, γι' άλλη μια φορά η έλλειψη πυρομαχικών σταματά την προέλασή μας, ενώ η έλλειψη υγειονομικών αυτοκινήτων και βενζίνης κάνει προβληματική και τη μεταφορά των τραυματιών στα μετόπισθεν.

Ετσι, η 15 Αυγούστου κυλά σχετικά ήρεμα, ενώ οι δυνάμεις μας ετοιμάζονται για συνδυασμένη επίθεση **(αν και χωρίς προπαρασκευή πυροβολικού)** από το πρωί της 16ης Αυγούστου, προκειμένου να καταλάβουν το Ουλού νταγ, ένα κακοτράχαλο ορεινό όγκο ύψους 1.483 μέτρων βορειοδυτικά του Καλέ Γκρότο, ο οποίος δεσπόζει στην περιοχή και αποτελεί το κύριο στήριγμα της δεύτερης αμυντικής γραμμής του εχθρού.

Την επίθεση αρχίζει και πάλι η 5η μεραρχία και μέχρι τις 2 το μεσημέρι, οι οχυρές θέσεις αλλάζουν συνέχεια ”στρατόπεδο”, καθώς μια τις παίρνουμε εμείς και μια οι Τούρκοι, μερικοί από τους οποίους εκτελούνται από τους αξιωματικούς τους κάθε φορά που υποχωρούν.

Ωσπου, με μια τελική επίθεση, τα ευζωνικά τάγματά μας καταλαμβάνουν ολόκληρο το σύμπλεγμα του Ουλού νταγ.

700 χιλιόμετρα από το Αιγαίο, η Ελληνική Σημαία υψώνεται σε μια ακόμη κορυφή, αφού όμως το ”Μνημείο των Βράχων” όπως θα τ' ονομάσουν οι Ελληνες Στρατιώτες, θα στοιχίσει την ζωή σε 350 στρατιώτες μας, ενώ θα έχει θέσει εκτός μάχης τους μισούς αξιωματικούς μας.”

”Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

Πράγματι, στις 5 το πρωί της 28ης Αυγούστου εκδηλώνεται μεγάλη τουρκική επίθεση.

Πρώτοι αντιμέτωποι των Τούρκων οι άντρες μας της 1ης μεραρχίας του Α' Σ.Σ. και της 5ης του Β' Σ.Σ.

Μέχρι το απόγευμα, οι Ελληνες απωθούν προς τα βόρεια τους Τούρκους. **Μένουν όμως χωρίς πυρομαχικά.”**

ΟΙ "ΓΗΡΑΙΟΙ" ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Οι ιστορικοί συχνά περιγράφουν τη διακύμανση των εξάρσεων ενός λαού - πληθυσμιακή, πολιτιστική, πολεμική - με τη μορφή της "πυραμίδας". Προσδίδουν στον αυξανόμενο και τον μειούμενο όγκο των απαιτήσεων ενός έθνους τη συγκεκριμένη πυραμιδική απεικόνιση επιδιώκοντας να σημειώσουν το στίγμα της δεδομένης εποχής για να ερμηνεύσουν την περαιτέρω πορεία των εν λόγω πολιτισμών.

Συχνά για κάθε ξεχωριστό πολιτισμό οι πυραμίδες δεν επαναλαμβάνονται. Οι εκπρόσωποί της λαοί χάνονται στ' απύθμενα βάθη της ιστορίας σ' αντίθεση μ' άλλους που θριαμβεύουν και αναγεννώνται. Ωστόσο, μια τέτοια συλλογιστική δεν θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον εφ' όσον δεν βρισκόμαστε σήμερα ως γηρασμένο έθνος στην αιχμή μιας πολυποίκιλλης αλλαγής, τέτοιας που να μας κατατάσσει στις κατώτατες βαθμίδες του πυραμιδικού σχήματος. Απομένει πλέον το κλασσικό ερώτημα: Θα εξανεμιστούμε για να γίνουμε αχνή ανάμνηση στο χειριστή της συλλεκτικής γραφίδας ή θ' αναστηθούμε απ' την πυρά μας σε Ελληνες και πάλι;

ΒΑΛΚΑΝΙΑ - ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Την τελευταία διετία η Βαλκανική χερσόνησος επήλθε στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος εξ αιτίας των ενδοεθνικών συνοριακών μεταβολών που προέκυψαν και των πολέμων που εξήγαγαν κινδύνους και συμφέροντα στα εκτός Σερβίας εδάφη. Σύμφωνα με την πιο απλή παρατήρηση του ιστορικού αναλυτή η βαθιά ερμηνεία ξεχωρίζει απ' τις όποιες αν και αποδεκτές οικονομικές, θρησκευτικές και πολιτικές παραμέτρους ώστε να τολμούμε να ισχυριστούμε μιαν άλλη άποψη για τη φλογερή ανακατάταξη της περιοχής. Βρισκόμαστε σ' έναν ιδιόμορφο πολιτιστικό χώρο όπου οι πιο παλαιοί Ινδοευρωπαίοι κάτοικοί της γηραιάς ηπείρου δοκιμάζουν ασυνείδητα την τύχη τους και το ίδιο τους το μέλλον. Ας γίνουμε πιο σαφείς:

Ο χώρος της Ν.Α. Ευρώπης υπήρξε η περιζήτητη από την αρχαιότητα γωνιά της Μεσογείου, για την αμεσότητα που εξασφάλιζε στους κατόχους της σ' ότι αφορά στη σύνδεση και στην επικοινωνία με την προσθοασιατική ζώνη και τους μακρινούς πολιτισμούς της Μέσης Ανατολής. Ενα μεγάλο προνόμιο κατοχυρώνονταν στους αρχαίους αυτούς νικητές. Ηταν οι αποκλειστικοί μεσολαβητές Δύσης και Ανατολής σε πολύ μικρότερα από τα σημερινά πλαίσια. Παράλληλα διαπιστώνουμε πως πλησίον αυτής της έξοχης όσο κι αιματηρά επικίνδυνης θέσης βρέθηκαν κι άλλοι λαοί των οποίων η απώλεια εξασφάλισης ακτών και λιμένων όσο κι ο εμποδισμός τους απ' τους Ελληνες σε μια πιθανή ΝΑ εξόρμηση κόστισε ακριβά και ώθησε σε μια πολιτιστική στενότητα και κατήφεια.

Οι λαοί αυτοί ωστόσο δεν ήσαν τυχαίοι. Ανήκουν τις ομάδες των αρχαίων εκείνων Λευκών που εξέφρασαν κάποια πολιτιστικά στοιχεία πιθανά ανώτερα από 'κείνα των άλλων περιοχών του κόσμου της εποχής όπου παρουσιάστηκαν στη γη του Αίμου. Δεν κατόρθωσαν να κυριαρχήσουν και οι απλές πυραμιδικές τους κορυφώσεις συνέπεσαν είτε με την πολιτιστική επίδραση συχνά και ταύτιση των αρχαίων ελληνικών αξιών είτε με τη

σφοδρή τους αντίσταση κατά των Τούρκων τον περασμένο αιώνα. Οι Αλβανοί, συχνότερα βιολογικοί και πολιτιστικοί φίλοι των Ελλήνων και σπανιότερα εχθροί, απομονώθηκαν σε μια άμοιρη για εξωτερικές διεκδικήσεις θέση, καθώς βρέθηκαν συνθλιμένοι από τους κολοσσιαίους Λατινικούς ανταγωνισμούς. Δικαίως ως οι παραπονούμενοι της ιστορίας δεν συγκρότησαν νομοτέλεια και δεν καθιέρωσαν κρατική συνείδηση, χάνοντας και την ευκαιρία να ενταχθούν σε μια διαρκή ανά τους αιώνες πιο προηγμένη ελληνική κοινωνία την οποία πολλές φορές, έστω και αθέλητα υπεράσπισαν. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η πυραμιδική τους άνοδος ακολουθεί ανάλογη πορεία με την άνοδο του ελληνικού πολιτισμού. Ακολουθούν ως Ιλλυριοί τις στρατιές του Μ.Αλεξάνδρου, πρωτοστατούν για μικρή περίοδο στη ρωμαϊκή ζωή όταν οι Λατίνοι αγκαλιάζουν τα ελληνικά ιδεώδη και ανακατεύονται με αξιώσεις στον ελληνοτουρκικό αγώνα. Λίγες κορυφώσεις μιας ζωής που έκτοτε φθίνει διαρκώς και εγγίζει τα όρια της εξαθλίωσης, με την επιβολή του Σταλινσιμού μέχρι πριν δύο χρόνια. Λαός που έκλεισε και το στερνό σκαλοπάτι της πυραμίδας του κι αγωνίζεται ενστικτωδώς - γι' αυτό, και ακατανόητα - να δηλώσει την παρουσία του. Ποιό το μέλλον του άραγε;

Απ' την άλλη πλευρά τα νότια και μεγάλα φύλα της Σλαβικής υποφυλής εξακολούθησαν να βιώνουν το τραγικότερο για τα πανσλαβιστικά ιδεώδη πρόβλημα της Βαλκανικής. "Τη διέξοδο στο Αιγαίο". Οι ισχυροί Γερμανικοί πληθυσμοί στην Κ.Ευρώπη (που εν μέρει αφομοίωσαν βιολογικά και πολιτιστικά τα ανατολικά σλαβικά στοιχεία) ανέκαθεν πιστοποίησαν μια οργανωτική και κοινωνική ισχύ σε βάρος των τελευταίων ώστε η εξόρμηση στην ελληνική θάλασσα ν' αποτελεί ανάγκη για ένα είδος πολιτισμού που απαιτούσε όχι μόνον εσώτερη αλλά και διενθή αποδοχή. Ομως και πάλι εδώ η ελληνική (και όχι απλά ελλαδική) σφραγίδα σημάδεψε τις πυραμιδικές τους κορυφώσεις και καθόδους. Το γεγονός ότι δεν κατόρθωσαν να διασπάσουν τα έστω και ασαφή σύνορα του Βυζαντινού Ελληνισμού την εποχή της πολεμικής τους έξαρσης ήταν γι' αυτούς το καίριο ίσως πλήγμα για τον όλεθρο. Εμελλε να πραγματοποιηθεί μια κοσμοϊστορική επιλογή. Κι οι μοιραίες Ινδοευρωπαϊκές τους καταβολές αποφάσισαν: Αποδέχθηκαν τον γειτονικό εκπολιτισμό ενός εξωραϊσμένου χριστιανισμού όπου ο ελληνοκεντρικός χαρακτήρας του έφτασε να δεσπόζει ίσαμε και πέρα απ' τα Ουράλια. Γιατί σήμερα λοιπόν οι νότιοι Σλάβοι διαιρούνται και πολεμούν μεταξύ τους; Μα γιατί απλούστατα, στο πέρασμα των αιώνων, δεν κατόρθωσαν ν' αναπτύξουν συνοχή μέσα από ένα πολιτιστικό μοντέλο, ισχυρό και σαφές, που ν' απορρέει απ' τις δικές τους ειδικές καταβολές.

Η πυραμιδική τους καθοδική πορεία που ωθείται ταχύτατα με την επιβολή ενός στυγνού διεθνιστικού κομμουνισμού είναι δεδομένη. Τα ομιχλώδη όνειρα που στιγμιαία αναγεννώνται με τον αντιτουρκικό αγώνα στον 19ο αιώνα, εξανεμίζονται και πάλι χάρις στον όρκο στο προλεταριάτο. Προσέξτε πια το εξής τραγικό μα και αποδεικτικό στοιχείο του ανωτέρω ισχυρισμού για την έλλειψη πολιτιστικής συνοχής: Οι Σέρβοι είναι ελληνοκεντρικοί, οι Κροάτες γερμανομαθείς και οι Βόσνιοι φανερά επηρεασμένοι απ' τις τουρκομουσουλμανικές αρχές! Είναι λαοί που βρίσκονται στο τέρμα της καθόδου κι αγωνίζονται

για να φανούν γιατί η ιστορία και η μεταφυσική τους καλούν στην αναγέννηση, ασχέτως προβλέψεως.

Φυσικά για τον "κοιμώμενο γίγαντα" που μας παπαγαλίζουν οι ανόητοι διεθνολόγοι δεν χρειάζονται πολλαπλές αποδείξεις. Ο παράλογος κι επίμεικτος πολιτισμός των εξευρωπαϊσμένων Μογγόλων που κορυφώνουν την ισχύ τους απ' τη μάχη του Ματζικέρτ μέχρι την δημιουργία της οθωμανικής αυτοκρατορίας ακολουθεί την ανάστροφη οδό. Καμιά οικουμενική αυτοκρατορία δεν έχει διάρκεια ακριβώς λόγω έλλειψης βιολογικής ομοιογένειας. Οι Τούρκοι ως οι κατεξοχήν επίμεικτοι των Βαλκανίων εξακολουθούν να παρακμάζουν εξ' αιτίας της πολυσύνθετής τους αντίφασης. Ισλάμ ή Δύση; Ανατολία ή Κων/πολη; Το πολεμικό ταπεραμέντο των βάναυσων ορδών της Ασίας, που ώθησε σε μια τρομακτική εξάπλωση, δεν συμβίωσε με τις διπλωματικές ικανότητες των Ευρωπαίων της Μ.Ασίας. Οι διαιρέσεις είναι καταστροφικές. Μια ολόκληρη Αμερική κρατά εν ζωή ένα κράτος κατά βάση πολυεθνικό και πολυσχισματικό. Οσο κι αν τα "φαναριώτικα" μυαλά της ηγεσίας ψάχνουν να δώσουν πολεμικές διεξόδους στις κοινωνικές όσο και στις τεράστιες οικονομικές αντιθέσεις ένα είναι το γεγονός πλέον: Η Τουρκία είναι συρρικνωμένη και απομονωμένη. Δεν έχει πολιτιστική επιρροή και με αποκομμένες τις σχέσεις της με τα ισλαμικά έθνη δεν μπορεί να διεκδικήσει ανοδική πορεία μακριά απ' το τέλμα της ιστορικής της πυραμίδας.

Κι αυτό γιατί η δύναμή της βρίσκεται στο βαθύ ασιατικό της αίμα όσο και στη βίαια φλόγα που μπορεί να γίνει φωτιά στους Τούρκους μετανάστες στην Κ.Ευρώπη. Θα κατορθώσουν ν' αποφύγουν το μαρασμό;

Οι εντυπώσεις μας από την απήχηση του παντουρκισμού σ' ότι αφορά στον καταποντισμό των σχεδίων τους στο Κουρδιστάν και στην Αρμενία είναι μάλλον αρνητικές.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Οι λαοί των Βαλκανίων, μαζί και με τους Βούλγαρους που έχουν κατά τη γνώμη μας εκτίσει τον ιστορικό τους προορισμό και απλά βιώνουν την θέληση για ζωή μέσα απ' τα παλαιά Σοβιετικά δεδομένα κοινωνικής οργάνωσης, έχουν φανερά γεράσει. Είναι παλιά έθνη και γι' αυτό και μεγάλα. Στο κέντρο αυτού του επικίνδυνου κύκλου για μια ακόμη φορά βρίσκεται και η πατρίδα μας. Μέσα από αλλεπάλληλες ιστορικές πυραμίδες το παγκόσμιο φαινόμενο της Ελλάδας ξανάρχεται στο προσκήνιο. Ζούμε την πυραμίδα της "Μεγάλης Ιδέας", στο κατώτατο σημείο της, καθώς οι αγώνες της εθνεγερσίας του '21 που κορυφώθηκαν στους Βαλκανικούς πολέμους ακολουθούν φθίνουσα πορεία με σταθμούς τη μικρασιατική καταστροφή και το διχασμό της Κύπρου. Μοναδικά μας πλεονεκτήματα σ' αυτήν την συνολική τελμάτωση των γειτόνων: Είμαστε οι εμπειρότεροι και οι πλέον δοκιμασμένοι. Ο Μαξ Κλωί έγραφε πως ζούμε την εποχή ενός νέου χιλιετούς κοσμοειδώλου γι' αυτό και είναι βέβαιο πως η άνοδός μας βασίζεται στην αποδοχή των ομόκεντρων κύκλων που φτάνουν στην καρδιά της Ευρώπης. Τα γεγονότα της Β.Ηπείρου και των Σκοπίων δείχνουν πως ο ελληνισμός ζητά δικαίωση και δράση για να καθορίσει ξανά την τύχη και την πολιτιστική γραμμή των Βαλκανίων. Μέσα στον κόσμο των μελλοντικών συγκρούσεων πρέπει να ανακτήσουμε τον αναγκαίο μας εγωϊσμό. Γιατί η Ελλάδα δεν είναι έθνος. Είναι το γένος των Βαλκανίων, ο αιμοδότης των γειτόνων, ο δημιουργός της Α.Μεσογείου. Γι' αυτό και μας πολεμούν. Σχεδιάζουν ένα πολιτιστικό αδιέξοδο δίχως μια Ελλάδα ισχυρή και δραστήρια εδώ και χρόνια για να επιβάλλουν τις ανισόρροπες προοπτικές τους. Προοπτικές που δεν θα επαληθευτούν εάν η Ελλάδα αφυπνιστεί και ξαναπάρει τα όπλα με το ίδιο σθένος του τελευταίου νεκρού της στρατιώτη!

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Νέες προοπτικές και δυνατότητες στον Αγώνα μας για μία Μεγάλη Ελλάδα

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αφορμή του παρόντος πονήματος υπήρξε η εξαγγελία του νέου αμερικανικού δόγματος των ΗΠΑ,η "πρώτη αμερικανική στρατηγική μετά τον ψυχρό πόλεμο", όπως το απεκάλεσαν οι ίδιοι οι Αμερικανοί.Η εξαγγελία που έγινε με τον επισημότερο τρόπο από τον υπουργό Αμύνης των ΗΠΑ Λες Ασπιν την Τετάρτη 1η Σεπτεμβρίου,σε ένα κατάμεστο από δημοσιογράφους πεντάγωνο, συνοψίζεται στο εξής:

"οι Ηνωμένες Πολιτείες ανασυγκροτούν και αναδιατάσσουν τις ένοπλες δυνάμεις (τους) κατά τέτοιο τρόπο ώστε να δύνανται να διεξάγουν ταυτόχρονα ΔΥΟ πολέμους".

Πολυποίκιλες ήταν οι αντιδράσεις των παρευρισκομένων στην αίθουσα κατά την εξαγγελία.Πλην όμως όλοι αντελήφθησαν πως η ουσία της νέας στρατηγικής συνίσταται στη δυνατότητα των ΗΠΑ να πολεμήσουν εναντίον της Γερμανίας καιτης Ιαπωνίας ταυτόχρονα.

Οταν μετά το τέλος του "ψυχρού πολέμου" των αδελφών συστημάτων κανείς δεν αμφισβητούσε τον θρίαμβο των Αμερικανών, οι Εθνικοσοσιαλιστές είχαν την οξύνοια που δημιουργείται από την μελέτη της ιστορίας να παρουσιάσουν το χρονικό διάστημα που διανύουμε ως το μεσοδιάστημα ειρήνης που χωρίζει το status quo του χθες από την έναρξη των ειρηνικών ή μη διαδικασιών,που θα μας δώσουν τους νικητές του αύριο.

Το μεσοδιάστημα αυτό,όπως είναι φυσικό αξιοποιείται από τους μελλοντικούς διεκδικητές του κόσμου για να προετοιμαστούν πολιτικά,οικονομικά,κοινωνικά και στρατιωτικά.Η γιγαντιαίας ισχύος ωρολογιακή βόμβα έχει ενεργοποιηθεί αλλά ελάχιστοι το γνωρίζουν-.Και αυτοί δεν έχουν συμφέρον να μιλήσουν.Ετσι, όταν πια η Ιστορία θα έχει διαβεί τον Ρουβικώνα οι αποκτηνωμένες μάζες θα κληθούν να υπηρετήσουν και να πολεμήσουν για τους νέους τους Αφέντες.

2.ΠΡΩΤΕΣ ΑΨΙΜΑΧΙΕΣ

Α.ΗΠΑ

Οι ΗΠΑ παρόλο του ότι επισήμως δεν έχουν αντίπαλο παγκοσμίως,μειώνουν τη οροφή των αμερικανικών ένόπλων δυνάμεων μόνο κατά 300 χιλ. άνδρες (από 1,7 εκατ. σε 1,4 εκατ. άνδρες).Η μείωση μάλιστα συντελειται σε μονάδες υποστήριξης και όχι μονάδες πρώτης γραμμής.Χαρακτηριστικά η οροφή των πεζοναυτών,κατεξοχήν δύναμης κρούσης των αμερικανών, θα μειωθεί κατά 6 χιλ. άνδρες μόνο. Ταυτόχρονα οποιαδήποτε παραπάνω αποχώρηση αμερικανικών δυνάμεων από την Ευρώπη πρέπει να αποκλείεται.

Συγχρόνως με εντατικούς ρυθμούς προχωρά και η προετοιμασία της αμερικανικής βιομηχανίας. Η κυβέρνηση Κλίντον ενέκρινε όλα

Στιγμιότυπο από την "ειρηνευτική αποστολή του ΟΗΕ". Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν οι Αμερικανοί. Δεν φορούν καν ούτε ένα σηματάκι του ΟΗΕ...

τα εξοπλιστικά προγράμματα των επιτελείων της (αεροπορίας,ναυτικού,στρατού και πεζοναυτών).Συνολικά απεφασίσθη να δαπανηθούν συνολικά 1,3 τρισεκατομύρια(!),ποσό μεγαλύτερο κατά 13 δισ. δολάρια σε σχέση με αυτό που ζήτησαν καταρχάς τα επιτελεία.Και όπως γράφουν οι εβραικής ιδιοκτησίας New York Times,είναι "ακόμη ασαφές πόσα επιπλέον χρήματα θα ζητήσει το Πεντάγωνο".

Παρόλο τον βιομηχανικό οργασμό οι ΗΠΑ φροντίζουν να αποθηκεύσουν σε διάφορες βάσεις και πλοία ανά την υφήλιο γιγαντιαίες ποσότητες όπλων και πολεμοφοδίων που δίνουν τη δυνατότητα σε δεκάδες μεραρχίες των ΗΠΑ-ευρισκομένων επισήμως στην εφεδρεία-να μάχονται επί μακρόν,χωρίς να εξαρτώνται από την Μητρόπολη.-Στην πράξη,με αυτόν τον τρόπο μπορούν να χρησιμοποιούνται ανά πάσα στιγμή,οπουδήποτε στον Κόσμο.Τυπικώς,ως πιθανοί αντίπαλοι αναφέρονται τα κράτη της ευρύτερης περιοχής του Περσικού κόλπου και η Β. Κορέα.

Στο Ευρωπαϊκό μέτωπο οι ΗΠΑ φροντίζουν να διατηρούν και να ενισχύουν τις δυνάμεις τους προβαίνοντας έτσι σε επίδειξη δύναμης με τελικό αποδέκτη τη Γερμανία.-Για να αντιληφθούμε την διαμορφούμενη κατάσταση ας αναλογιστούμε πως στην Ευρώπη οι αμερικανοί,σύμφωνα και με τις δικές τους δηλώσεις δεν έχουν πλέον αντίπαλο!Στο έτερο ημισφαίριο,με "αφορμή" τους κομπασμούς του υπέργηρου κομμουνιστή μονάρχη της Β. Κορέας Κιμ Ιλ Σουνγκ, οι ΗΠΑ ενισχύουν το ήδη τεράστιο οπλοστάσιο τους και με νέα οπλικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων και πυρηνικών όπλων.Στην ουσία,η συνορεύουσα Ιαπωνία νοιώθει την καυτή ανάσα των αμερικανών στο υπογάστριο της.Η μη απόσυρση πυρηνικών όπλων από την Ευρώπη και η μεταφορά νέων στην Ν. Κορέα είναι μία διαρκής υπενθύμιση της απουσίας πυρηνικών από τα οπλοστάσια της Γερμανίας και της Ιαπωνίας.

Ταυτόχρονα οι αμερικανοί επιχειρώντας να καταλάβουν την Σομαλία (και να ελέγχουν με αυτόν τον τρόπο την διώρυγα του Σουέζ και τον Ινδικό) και έχοντας ήδη καταλάβει τη Σαουδική Αραβία και το Κουβέιτ απειλούν ξεκάθαρα την Γερμανία και την Ιαπωνία με ενεργειακό στραγγαλισμό αφού ως γνωστόν καμμία από τις δύο χώρες δεν διαθέτει κοιτάσματα πετρελαίου και το εισάγουν εξ ολοκλήρου.

Και για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία για την ταχέως μεταμορφούμενη κατάσταση ο Άσπιν δηλώνει πως:"...μία παράμετρος της νέας στρατηγικής είναι η περίπτωση στην οποία οι ΗΠΑ δεν θα μπορούν να υπολογίζουν σε πολλούς συμμάχους και μπορεί να πολεμήσουν μόνες..."

Β.ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Παρενθετικά και προτού προχωρήσουμε την ανάλυση μας θα πρέπει να κάνουμε σαφές πως ουδεμία σχέση έχει η Γερμανία του σήμερα με τη Γερμανία του Μεγάλου Ανδρα.Ως εκ τούτου δεν μας διακρίνει καμμία ιδιαίτερη συμπάθεια προς τη (σημερινή) Γερμανία.Απλά εκμεταλευόμενοι τις σημερινές γεωπολιτικές συγκρούσεις των (ομογάλακτων αδελφών) κρατών και των συνασπισμών που διαμορφώνονται μπορούμε να κάνουμε το πρώτο βήμα για την εκπλήρωση των δικών Μας στόχων.

Η απάντηση λοιπόν της Γερμανίας στην πρόκληση των αμερικανών δεν άργησε να δοθεί.Ισως όχι με τον επισημότερο τρόπο ,σίγουρα όμως με τον σοβαρότερο.- Στις 8 Σεπτεμβρίου,μετά από μία μόλις εβδομάδα,σε ένα φαινομενικά αθώο άρθρο του ο Γερμανός υπουργός άμυνας ζητά την εισδοχή στο ΝΑΤΟ των νεοσύστατων κατ'ουσία κρατών της Κεντρικής Ευρώπης-.Κρατών με τα οποία η Γερμανία διατηρεί ουσιαστικά σχέσεις αποικίας και Μητροπόλεως.Ετσι,ενδεχόμενη σύνδεση της Πολωνίας, Τσεχίας, Σλοβακίας και Ουγγαρίας θα αποδυναμώσει τον αμερικανικό έλεγχο στο ΝΑΤΟ. Σε αυτή τη φάση οι Γερμανοί μη δυνάμενοι να εξαλείψουν τον αμερικανικό έλεγχο αρκούνται στην αποδυνάμωση του.

Για αυτό τον λόγο η Γερμανία προωθεί την ένταξη των γειτόνων της,υπό τις διαταγές της φυσικά,και στην Δυτικοευρωπαική Ενωση(ΔΕΕ).Προειδοποιώντας μάλιστα τα προτεκτοράτα της πως: "...ο δρόμος για την Ευρώπη περνά υποχρεωτικά από κοινές δομές ασφαλείας..."(Φόλκερ Ριε,Γερμανός υπουργός άμυνας).

Επισείωντας λοιπόν το ρόπαλο του οικονομικού στραγγαλισμού η Γερμανία πέτυχε την προγραμματισμό κοινών γυμνασίων με την Δανία,την Σλοβακία και την Πολωνία το 1994. Παράλληλα με σταθερούς (και επιταχυνόμενους ρυθμούς) συνεχίζεται η ενίσχυση του πυρήνα των Ευρωπαϊκών ενόπλων δυνάμεων.Ηδη σε αυτόν τον πυρήνα συμμετέχουν η Γερμανία,η Γαλλία και η Ολλανδία (και πώς θα μπορούσε να μην ακολουθεί η Γαλλία πχ όταν για παράδειγμα η κατάρρευση ή όχι της γαλλικής οικονομίας στην τελευταία νομισματική κρίση εκρίνετο από τις "αγαθές" προθέσεις της Μπούντενσμπανκ).

Η ανοικτή σύγκρουση βρίσκεται πλέον επί θύραις. Σε άρθρο του στην Wall Street Journal ο Φόλκερ Ριε (μη διστάζοντας να μιλά εξ ονόματος όλης της Ευρώπης) μετά από αμπελοφιλοσοφίες περί αμερικανοευρωπαικής φιλίας και αμοιβαίας ασφάλειας περνά στο "ψητό" και απευθύνει προς τους αμερικανούς μία σαφή προειδοποίηση:"... Μέσα στην Ευρώπη,η ΔΕΕ είναι ο φορέας για μια κοινή πολιτική α-

σφάλειας στα πλαίσια του Μάαστριχτ...Με τη ενεργοποίηση του Ευρωπαϊκού Σώματος Στρατού (σ.σ. η γαλλογερμανοολλανδική μεραρχία) δημιουργήσαμε τα θεμέλια μίας Ευρωπαϊκής αμυντικής ταυτότητας και έναν πυρήνα των Ευρωπαϊκών ενόπλων δυνάμεων. Αυτό αυξάνει την ικανότητα της Ευρώπης να χρησιμοποιεί τις δικές της δυνάμεις για στρατιωτική δράση σε περιπτώσεις όπου οι βορειοαμερικανοί σύμμαχοι μας δεν είναι άμεσα αναμεμιγμένοι ή επιθυμούν να απόσχουν από τις επιχειρήσεις... Αναδιατάσσουμε τις ένοπλες μας δυνάμεις, αναπροσανατολίζοντάς τες προς τη νέα τους αποστολή. Οι δεσμεύσεις του στρατού μας στη Βοσνία,την Καμπότζη,το Ιράκ και την Σομαλία αποδεικνύουν πως η Γερμανία είναι έτοιμη να συνεισφέρει σε έναν ελεύθερο και ειρηνικό κόσμο. Επίσης,προετοιμάζουμε και εκπαιδεύουμε τον γερμανικό λαό για τις νέες διεθνείς μας ευθύνες-...".

Και αφού έχει επιδοθεί πλέον το τελεσίγραφο,η Γερμανία εμφανίζει και τις απαιτήσεις της:"... Στο ΝΑΤΟ πρέπει να δοθούν δύο νέα προσθετα καθήκοντα: η επιβολή της σταθερότητος ανά τον κόσμο και η συλλογική διαχείρηση των κρίσεων...". Με άλλα λόγια δυνατότητα επέμβασης σε όλο τον κόσμο και της Γερμανίας και από κοινού μοίρασμα των καρπών της νίκης (και όχι σαν τον πόλεμο στον Περσικό, που οι αμερικανοί τα πήραν όλα!). Ταυτόχρονα η Γερμανία διεκδικεί και μόνιμη θέση στο συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ.

Πάντως ούτε τώρα,ούτε στο μέλλον οι αμερικανοί πρόεδροι σκοπεύουν να μοιραστούν-με ειρηνικές τουλάχιστον διαδικασίες-τον τίτλο του πλανητάρχου. Ο νέος ψυχρός-προς το παρόν-πόλεμος είναι ήδη γεγονός.

Γ.ΙΑΠΩΝΙΑ

Δείγματα αμερικανοϊαπωνικής αντιπαράθεσης είχαμε από πολύ ενωρίτερα και μάλιστα με τις πρώτες αψιμαχίες να ξεκινούν με ευθύνη των Ιαπώνων. Χαρακτηριστική ένδειξη η από πενταετίας μεγάλη επιτυχία του βιβλίου του γενικού διευθυντή της Sony με τίτλο:"Η Ιαπωνία πρέπει να μάθει να λέει όχι" με θέμα την υποχρέωση της Ιαπωνίας απέναντι στο πεπρωμένο της να αρνείται-να λέει όχι--στα αντιτιθέμενα με τα συμφέροντα της κελεύσματα των Αμερικανών "συμμάχων" της.Συμπέρασμα του βιβλίου:"οι αμερικανικοί πύραυλοι πετούν με ιαπωνικά κυκλώματα"-,θέλοντας ο συγγραφέας με αυτόν τον τρόπο να τονίσει την εξάρτηση των ΗΠΑ από την Ιαπωνία σε τεχνολογίες αιχμής.

Ηδη η Ιαπωνία επεχείρησε να συμμετάσχει στον πόλεμο του Κόλπου προσφέροντας την οικονομική της συνδρομή,από ώρα σε ώρα ανακαταλαμβάνει τις Κουρρίλες νήσους και προχωρά με ταχείς ρυθμούς στον επανεξοπλισμό της.

3.Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η εξελισσόμενη αμερικανογερμανική σύγκρουση εμφανίζεται με τον πλέον οξυμένο τρόπο στην πρώην Γιουγκοσλαβική σοσιαλιστική ομοσπονδία και την ευρύτερη γεωπολιτική ενότητα των Βαλκανίων.

Αντικειμενικός σκοπός της γερμανικής στρατηγικής είναι η ύπαρξη ασφαλών αρτηριών μεταξύ της ίδιας της Γερμανίας και των πετρελαίων της Μέσης Ανατολής-.Και σίγουρα η Γερμανία μη δυνάμενη να απειλήσει τις πανίσχυρες στη θάλασσα ΗΠΑ (12 ομάδες μά-

χης αεροπλανοφόρων με 400 πολεμικά πλοία περίπου) αναζητά την λύση στις στρατηγικές της ανάγκες στην ξηρά (όπου και παραδοσιακά οι Γερμανοί πολεμούν καλύτερα).

Μια ισχυρή και ενιαία Γιουγκοσλαβία θα αποτελούσε δυνητικά απειλή για τον ομφάλιο λώρο της Γερμανίας.Ετσι με μία τακτική συμμαχία με τους Κροάτες,τους Σλοβένους και τους Βόσνιους (σε όλους προσεφέρετο μία ευκαιρία να ικανοποιήσουν τους αδικαίωτους εθνικούς τους πόθους) προεκλήθη μία ώρα γρηγορότερα η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.Η Κροατία και η Σλοβενία,στις πρώτες κρίσιμες στιγμές τους έσπευσαν να ζητήσουν την προστασία της Γερμανίας.Τους δόθηκε απλόχερα.

Τα σχέδια άρχισαν να χαλούν με την Βοσνία και την λυσσώδη αντίσταση των Σέρβων.Με την μόνη δικαιοσύνη,το σπαθί,οι Σέρβοι σταθεροποίησαν το μέτωπο και κέρδισαν χρόνο υποχρεώνοντας καταρχάς σε αναδιάταξη της διαμορφωθείσες συμμαχίες.Στη συνέχεια ελισσόμενοι διαρκώς ανάμεσα στη Γερμανία και στις ΗΠΑ εξασφάλισαν την απαραίτητη διπλωματική κάλυψη στα μαχόμενα τμήματα τους και αρκετό χρόνο ώστε να συντρίψουν στρατιωτικά τους μουσουλμάνους. Χαρακτηριστικό δείγμα των ελιγμών των Σέρβων έχουμε στις σερβικές εκλογές όπου οι αμερικανοί υποστήριξαν ανοικτά τον Πάνιτς αλλά η εθνική τους ηγεσία,εξασφαλίζοντας την εύνοια των Γερμανών συνέτριψε τα ανδρείκελα των Αμερικανών.Στην κρίσιμη σύνοδο του ΝΑΤΟ που θα απεφασίζετο η επέμβαση στην Βοσνία οι Γερμανοί ήταν αυτοί που την απέτρεψαν.

Για να αντιληφθούμε το μέγεθος της νίκης τους ας θυμηθούμε πως αφού κατέλαβαν όλα τα στρατηγικής σημασίας υψώματα γύρω από το Σεράγεβο, καθώς και τις οδούς που το συνέδεαν με την υπόλοιπη Βοσνία οι Σέρβοι υποχώρησαν με δική τους πρωτοβουλία, ως χειρονομία καλής θελήσεως και σαφούς προειδοποίησης. Από την απειλούμενη επέμβαση των αμερικανών υπέρ των μουσουλμάνων καταλήξαμε στην αναμενόμενο διαμελισμό της Βοσνίας.

Οι αμερικανοί αντεπετέθησαν νοτιότερα,στα Σκόπια,όπου με δική τους αποκλειστικά πρωτοβουλία εγκατέστησαν μία στρατιωτική δύναμη τάξεως τάγματος με προφανή στόχο να δημιουργήσουν τετελεσμένα και να αποκόψουν την Γερμανία.Παράλληλα προωθούν τον έλεγχο τους στην Βουλγαρία και την Αλβανία όπου ήδη κυβερνούν φιλοαμερικανικά κόμματα.

Στην Ελλάδα οι αμερικανοί προσέφεραν την υποστήριξη τους στο ΠΑΣΟΚ με σκοπίμως διαρρέουσες δημοσκοπήσεις ενώ οι ΕΟΚικοί,που στην ουσία είναι φερέφωνα της Γερμανικής πολιτικής,μιλούσαν για ανάγκη να ανανεωθεί ο κυβερνητικός βίος της ΝΔ.Νωπές είναι οι αμέσως μετά τις εκλογές δηλώσεις του "γερμανικότερου των Γερμανών",Γάλλου υπουργού εξωτερικών περί μειωμένης μνήμης των Ελλήνων ενώ ανάλογες ήταν και οι δηλώσεις γερμανών αξιωματούχων. Και για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία για τις καινοφανείς "συμμαχίες" οι αμερικανοί που αρνούντο επί δεκαετίες να συνομιλήσουν έστω με τον κ. Παπανδρέου, τώρα τον προσκαλούν για επίσημη επίσκεψη πριν καν κρυώσουν οι οθόνες των ηλεκτρονικών υπολογιστών που επεξεργάζοντο τα αποτελέσματα!

Ταυτόχρονα πρόσφατη είναι η επίσκεψη Τσιλέρ στη Γερμανία όπου εισέπραξε υποσχέσεις για τους μογγόλους που παρασιτούν στη Γερμανία και την "απόφαση"

κανοί υποστηρίζουν τους Τούρκους είναι πολύ φυσιολογικό οι Γερμανοί να υποστηρίζουν τους αντιπάλους τους!

Οσον αφορά τις αναγνωρίσεις του εκτρώματος των Σκοπίων από το Βέλγιο και τη Γαλλία-από δύο πρωτοπαλήκαρα των γερμανών-θα παρατηρήσουμε τα εξής:

α) Αναγνωρίσεις δεν έγιναν από αμερικανόφιλα Ευρωπαϊκά κράτη όπως η Μεγάλη Βρετανία - άρα έως την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές οι ΗΠΑ δεν έχουν αποφασίσει πότε θα "κάψουν" το ελληνικό "χαρτί".Και

β)Η πρόθεση της Γερμανίας

3.ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Είναι πραγματικά δύσκολο να προβλεφθούν οι εξελίξεις στην ευρύτερη γεωπολιτική ενότητα στην οποία ανήκει η Ελλάδα. Ωστόσο θα πρέπει να σημειωθεί πως αν και τα σιωνιστικά σχέδια (βλέπε σχέδιο "Φαιδώρα") προβλέπουν τον διαμελισμό της Ελλάδος από την άλλη πλευρά υπάρχουν και τα διεθνή ερείσματα με τα οποία μπορούμε να συμμαχήσουμε για να ανατρέψουμε τις βορβορώδεις επιδιώξεις τους.

Οπως εσημειώνετο στο προηγούμενο φύλλο του περιοδικού μας το ξύλινο πόδι της σιωνιστικής υπερκυβέρνησης σκοντάφτει σε μία αξεπέραστη μοναδικότητα:τον νόμο του απρόβλεπτου.Και το απρόβλεπτο σε αυτήν την περίπτωση ονομάζεται γερμανικές γεωπολιτικές επιδιώξεις.

Για να επιβεβαιωθεί για άλλη μία φορά ο Αρχηγός μας που το 1992 στο βιβλίο του "Για μια μεγάλη Ελλάδα σε μια ελεύθερη Ευρώπη" έγραφε:"...σε επίπεδο κρατικής πολιτικής των λαών της Μεσευρώπης (κυρίως Γαλλία και Γερμανία) προωθείται πλέον ανοικτά η Ιδέα για μία Ανεξάρτητη και αυτάρκη αμυντικά Ευρώπη...".

Και φυσικά θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως μπορεί να έχουμε την δυνατότητα ως Ελληνες όχι μόνο να αποτρέψουμε τα εβραιοαμερικανικά σχέδια αλλά και να φτάσουμε την Πατρίδα εκεί που της πρέπει αλλά υπό έναν και απαράβατο όρο:η Ηγεσία της Πατρίδος πρέπει να είναι πραγματικά Εθνική-,όρος που μόνο η Χρυσή Αυγή μπορεί να πραγματώσει!

4.ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Πριν από έναν περίπου μήνα εκυκλοφόρησε και στην Ελλάδα το αμερικανικό βιβλίο:"The rising sun" (Ο Ανατέλλων Ηλιος).

Σε αυτό το βιβλίο μία ομάδα από τρεις αμερικανούς αστυνομικούς,δηλαδή ένας νέγρος, ένας "ρατσιστής" και ένας εβραίος ξεδιαλύνουν τα φρικιαστικά "εγκλήματα" ενός Ιάπωνα, στελέχους κάποιας επιχείρησης.

Πέρα από την αφελέστατη πλοκή το βιβλίο αποτελεί έναν λίβελλο εναντίον της Ιαπωνίας και της Γερμανίας που έχουν γονατίσει οικονομικά τις ΗΠΑ. Ο υπότιτλος: "οι μπίζνες είναι πόλεμος" μας δίνει ακόμη καθαρότερα το στίγμα. Παράλληλα έχει ήδη γυριστεί σε κινηματογραφική ταινία με σημαντική επιτυχία.

Η όλη εικόνα του βιβλίου και της ταινίας είναι χαρακτηριστική. Από την μία η "καλή" πολυφυλετική αμερική και από την άλλη οι κακοί Ιάπωνες...

Τυχαία γεγονότα ή οι πρώτες ΨΕΠ από το αμερικανικό πεντάγωνο στα μετόπισθεν του,με σκοπό την ψυχολογική προετοιμασία της αμερικανικής μάζας για τον Νέο Μεγάλο Πόλεμο;

Δημήτριος Ν. Καραγιάννης

Μικτή περίπολος ανδρών της Λεγεώνας με Αμερικανούς πεζοναύτες. Ολα για τον "ΟΗΕ"...

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΜΙΑΣ ΑΠΕΡΙΣΚΕΨΙΑΣ

Πολλοί είναι αυτοί που αναρωτιούνται αν θα ήταν καλύτερα για μας, τους Ελληνες εθνικιστές, αν ο Αδόλφος Χίτλερ είχε κερδίσει τον πόλεμο. Φυσικά τότε τα πράγματα θα ήσαν αναμφισβήτητα πολύ καλύτερα για τη Γερμανία. Θα ήσαν όμως επίσης καλύτερα και για την ιδεολογία μας, την ιδεολογία του Εθνικισμού; Εδώ θα πρέπει να θυμόμαστε ότι, ακριβώς επειδή η ιδεολογία αυτή δεν είναι διεθνιστικού χαρακτήρα, θα πρέπει το ερώτημα να εξειδικευθή και να αναφέρεται σε κάποιο συγκεκριμένο εθνικισμό. Ετσι λοιπόν δεν χωράει αμφιβολία ότι ο γερμανικός εθνικισμός θα εύρισκε έτσι τη δικαίωσή του. Εμάς όμως θα πρέπει να μας ενδιαφέρη ο ελληνικός εθνικισμός. Και δυστυχώς η αλήθεια είναι ότι αυτός δεν θα έβγαινε καθόλου δικαιωμένος αν η πατρίδα μας επρόκειτο να είναι υπόδουλη στους Γερμανούς. Και τούτο γιατί από την ίδια την ιδεολογία μας προκύπτει ότι πάνω απ' όλα βρίσκεται η Πατρίδα, ακόμα και πάνω από την ιδια την ιδεολογία! Αν δεν συνέβαινε τούτο το τελευταίο θα πέφταμε σε μία μεγάλη παγίδα. Γιατί βάζοντας την ιδεολογία πάνω απ' την Πατρίδα δεν θα κάναμε τίποτε άλλο παρά να γίνουμε κι εμείς διεθνιστές.

Απαραίτητος όρος λοιπόν για να ήσαν τα πράγματα καλύτερα για μας, σαν Ελληνες και σαν Εθνικιστές, είναι να μην είχε υποστεί η πατρίδα μας τη γερμανική εισβολή. Τότε και η πατρίδα μας θα είχε μείνει ελεύθερη και η ιδεολογία μας θα κυριαρχούσε. Θα κυριαρχούσε δε τόσο στην πατρίδα μας, λόγω του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, όσο και στην Ευρώπη , λόγω του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού, αν ο Αδόλφος Χίτλερ δεν έχανε τον πόλεμο. Θα προσπαθήσω να δείξω παρακάτω ότι αν οι Γερμανοί δεν ασχολούντο με την Ελλάδα, τούτο θα είχε ακριβώς σαν συνέπεια το να κερδίσουν κατά πάσαν πιθανότητα και τον πόλεμο.

Εκανε λοιπόν σφάλμα ο Αδόλφος Χίτλερ με το να επιτεθή κατά της Ελλάδος και να την καταλάβη; Θα ήταν θετική η απάντηση αν ήταν μέσα στις προθέσεις του να προβή σε μιά τέτοια ενέργεια. Ομως τέτοιες προθέσεις ποτέ δεν είχε. Απλούστατα δεν του χρειαζότανε η Ελλάδα, εφ'όσον η τελευταία έμενε ουδέτερη. Στην πραγματικότητα υποχρεώθηκε να επέμβη λόγω της αποτυχίας του συμμάχου του Μουσσολίνι στην εμπλοκή του με την Ελλάδα. Θέλησε με τον τρόπο αυτό ο Αδόλφος Χίτλερ να βοηθήση τον σύμμαχό του και να τον βγάλη από τη δύσκολη θέση. Εδώ θα πρέπει να σημειωθή ότι η κατάληψη της Ελλάδος δεν ήταν μέσα στα σχέδια του "Αξονα", αλλά μόνον στα σχέδια του Μουσσολίνι και μόνον αυτού. Σχέδια που επί πλέον κρατούσε μυστικά από τον σύμμαχό του Αδόλφο Χίτλερ. Ο τελευταίος κυριολεκτικά αιφνιδιάστηκε όταν έμαθε την απερισκεψία του συμμάχου του, δηλαδή την ιταλική επίθεση κατά της Ελλάδος την 28 Οκτωβρίου 1940, επίθεση που ο ίδιος θεώρησε άσκοπη.

Σαν αποτέλεσμα της εμπλοκής τους στην Ελλάδα οι Γερμανοί δεν ήσαν εις θέσιν να επιτεθούν κατά της Ρωσίας την 15 Μαΐου 1941, όπως προέβλεπαν τα αρχικά τους σχέδια. Ετσι δεν μπόρεσαν να επιτεθούν κατά της Ρωσίας παρά μόνον 5 περίπου εβδομάδες αργότερα, συγκεκριμένα την 22 Ιουνίου 1941.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα • Αρ.Φύλλου 38 • 27 Οκτωβρίου - 3 Νοεμβρίου 1993 • ΤΙΜΗ 150 ΔΡΧ.

ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Τραγικά είναι τα γεγονότα των τελευταίων ημερών στη Βόρειο Ηπειρο. Στο Δέλβινο το Σάββατο 23 Οκτωβρίου η Αστυνομία του Μπερίσα ξυλοκόπησε άγρια Ελληνες της Βορείου Ηπείρου που διεκδικούσαν τα δικαιώματά τους σε κτήματα που αποδεδειγμένα ανήκαν σε αυτούς πριν από την κομμουνιστική δικτατορία. Από τον ξυλοδαρμό πέθανε μια εξηντάχρονη Ελληνίδα ενώ δεκατέσσερα άλλα άτομα τραυματίστηκαν βαριά από την κτηνώδη επίθεση εναντίον τους.

Νεκρή είναι η Θανάση Σταματία που μαζί με τους άλλους κατοίκους της κοινότητας Κρανιάς προσπάθησαν να υπερασπιστούν την περιουσία τους από την παράνομη απαίτηση της αστυνομίας να εγκαταλείψουν την περιοχή.

Ταυτόχρονα το Αλβανικό κράτος επιμένει να κρατά κλειστά τα Ελληνικά σχολεία και απειλεί τους Βορειοηπειρώτες ότι θα χρησιμοποιήσει βία εάν εξακολουθήσουν να διεκδικούν τα εθνικά τους δικαιώματα. Ηγετικά στελέχη της Αλβανικής αστυνομίας διατυπώνουν ανοικτά απειλές ότι εάν οι Ελληνες δεν συμμαζευτούν θα έλθουν τανκς από τα Τίρανα για να τους συνετίσουν. Οι Ελληνες όμως δεν πτοούνται από τις απειλές των Τιράνων και δηλώνουν ανοικτά ότι θα υπερασπιστούν με κάθε τρόπο τα δικαιώματά τους. Την Τετάρτη μάλιστα 28 Οκτωβρίου με ευκαιρία την επέτειο του "ΟΧΙ" οι αδελφοί μας της Βορείου Ηπείρου θα κάνουν μεγάλη διαδήλωση στο Δερβιτσάνι, μια διαδήλωση που θα είναι απάντηση στο καθεστώς Μπερίσα.

.Και ενώ Ελληνες δολοφονούνται στη Βόρειο Ηπειρο, και το καθεστώς έχει ξεπεράσει κάθε όριο προκλητικότητος, η Ελληνική κυβέρνηση αρκείται σε διαβήματα συνεχίζοντας την πολιτική των διπλωματικών πιέσεων της προηγουμένης κυβερνήσεως.

Οι βουλευτές και τα στελέχη της "ΟΜΟΝΟΙΑΣ" κατέφυγαν την Κυριακή, 24 Οκτωβρίου, στον Μητροπολίτη Κονίτσης Σεβαστιανό που τελικά είναι ο μόνος συμπαραστάτης τους, ο μόνος που τολμά να διεκδικεί και να απαιτεί Αυτονομία για τη Βόρειο Ηπειρο.

Η θέση της εφημερίδας μας, η θέση κάθε Ελληνα Πατριώτη είναι ότι η Βόρειος Ηπειρος είναι ένα γνήσιο κομμάτι Ελληνικής Γης, ποτισμένο με ποταμούς αιμάτων χιλιάδων χρόνων και η θέση της είναι μέσα στα Ελληνικά σύνορα. Η αδιαφορία τόσο της σημερινής όσο και της προηγούμενης κυβερνήσεως και η αντιμετώπιση του εγκληματικού καθεστώτος Μπερίσα με χαλαρές διπλωματικές κινήσεις αποτελεί εθνική ντροπή.

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΤΟ "ΟΧΙ" ΤΟΥ Ι.ΜΕΤΑΞΑ

Και αυτήν την χρονιά η Πολιτεία θα εορτάσει την επέτειο του ιστορικού "ΟΧΙ", την επέτειο της ημέρας εκείνης όπου σύσσωμος και Ενωμένος ο Ελληνισμός υπό την Φωτεινή Ηγεσία του Εθνικού Κυβερνήτη Ιωάννου Μεταξά απεφάσισε να υπερασπισθεί την Τιμή του Εθνους από τον πανίσχυρο εισβολέα.

Ενωμένος γιατί τα χρόνια εκείνα δεν δίχαζαν τον λαό οι πολιτικάντηδες και οι δημαγωγοί.

Ενωμένος και αποφασισμένος για κάθε θυσία γιατί γνώριζε πως η τύχη του βρισκόταν στα χέρια του Ιωάννου Μεταξά, γιατί γνώριζε πως το Κράτος διοικεί ένα Εθνικό και Λαϊκό Καθεστώς.

28η Οκτωβρίου και η Πολιτεία θα εορτάσει την επέτειο χωρίς να πει ούτε μία λέξη Μνήμης και Τιμής για τον άνθρωπο αυτό που μέσα στο άγριο χάραμα της μεγάλης εκείνης ημέρας, εκφράζοντας την πίστη και την ψυχή ολόκληρου του λαού, είπε το ενδοξότερο "ΟΧΙ" της νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας. 28η Οκτωβρίου και στον σεμνό και απέριττο τάφο του Ιωάννου Μεταξά δεν θα βρεθεί ούτε ένα λουλούδι, ούτε ένα κλαδάκι δάφνης, ένδειξη μνήμης από την πολιτεία για να τιμηθεί ο Ιωάννης Μεταξάς.

Ντροπή, είναι η μόνη λέξη που αρμόζει στην Εθνική Αμνησία.

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστικη Εφημερίδα

Συναγωνιστή,

Η επιτυχία της εφημερίδας μας θα είναι και δική σου Νίκη. Δείξε τη Δυναμή σου στο σάπιο πολιτικό κατεστημένο.

Αλλά αυτό το χρονικό διάστημα της καθυστερήσεως των 5 εβδομάδων ήταν αποφασιστικό για την εξέλιξη των επιχειρήσεων στο Ανατολικό Μέτωπο. Γιατί είναι γνωστό ότι η γερμανική προέλαση ανεκόπη λόγω του πρωϊμου και βαρέως Ρωσικού χειμώνα. Τούτο όμως δεν θα συνέβαινε αν οι Γερμανοί είχαν επιτεθεί μερικές εβδομάδες νωρίτερα, γιατί τότε θα ήσαν εις θέσιν να ολοκληρώσουν την προέλασή τους πριν ξεσπάση ο χειμώνας.

Είναι επίσης γνωστό ότι η αδυναμία των Γερμανών να καταλάβουν την Ανατολή υπήρξε και η αρχή της αντίστροφης μέτρησης όσον αφορούσε την εξέλιξη του πολέμου. Οι Ρώσοι άρχισαν να υπερισχύουν και κατόπιν να προελαύνουν, με τελική κατάληξη την κατάληψη του ίδιου του Βερολίνου.- Πόσο διαφορετικά λοιπόν θα εξελίσσονταν τα πράγματα αν δεν είχε μεσολαβήσει σε τελευταία ανάλυση η ηλίθια επίθεση του Μουσολίνι κατά της Ελλάδος την 28 Οκτωβρίου 1940!

Οι παραπάνω θέσεις προκύπτουν από ομολογία του ίδιου του Αδόλφου Χίτλερ, όπως καταγράφτηκε λίγο πριν από την πτώση του στην Πολιτική του Διαθήκη. Βλέπε σχετικά το βιβλίο:Αδόλφου Χίτλερ, "Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ", Μετάφραση Ανδρέα Πάγκαλου, Εκδόσεις ΔΩΡΙΚΟΣ, 1965. Εκεί, μεταξύ άλλων περικοπών, στο Κεφάλαιο Χ, σελίς 71 , μπορούμε να διαβάσουμε την εξής αποκαλυπτική παράγραφο:

"Από καθαρά στρατιωτική άποψη, τα πράγματα δεν στάθηκαν πολύ καλλίτερα!

Η είσοδος της Ιταλίας στον πόλεμο έδωσε αμέσως στους εχθρούς μας τις πρώτες νίκες, περιστατικό που επέτρεψε στον Τσώρτσιλ ν'αναζωογονήσει το θάρρος των συμπατριωτών του και που έδωσε ελπίδες σε όλους του Αγγλόφιλους παντού στον κόσμο.

Ακόμα κι όταν αποδείχνονταν ανίκανοι να κρατήσουν τις θέσεις τους στην Αβυσσηνία και την Κυρηναϊκή, οι Ιταλοί είχαν το θάρρος να ριχτούν,χωρίς να ζητήσουν την συμβουλή μας και χωρίς να μας δώσουν προηγούμενη προειδοποίηση για τους σκοπούς τους σε μια άσκοπη εκστρατεία στην Ελλάδα.

Οι ντροπιασμένες ήττες που έπαθαν έκαναν μερικά Βαλκανικά κράτη να μας βλέπουν με οργή και περιφρόνηση. Εδώ, και πουθενά αλλού, βρίσκονται οι αιτίες της σκλύρινσης της στάσης της Γιουσκοσλαβίας και της μεταστροφής της την άνοιξη του 1941.

Αυτό μας υποχρέωσε, αντίθετα με όλα τα σχέδιά μας, να επέμβουμε στα Βαλκάνια κι αυτό με την σειρά του οδήγησε σε μια καταστρεπτική καθυστέρηση στην εξαπόλυση της επίθεσης μας εναντίον της Ρωσίας.

Υποχρεωθήκαμε να στείλουμε εκεί μερικές από τις καλλίτερες μεραρχίες μας. Και σαν καθαρό αποτέλεσμα υποχρεωθήκαμε τότε να καταλάβουμε μεγάλες περιοχές όπου, αν δεν ήταν η ανόητη αυτή επίδειξη, η παρουσία των στρατευμάτων μας θα ήταν απόλυτα περιττή.

Τα Βαλκανικά κράτη θα ήταν απόλυτα ικανοποιημένα, αν τους επιτρεπόταν, να διατηρήσουν στάση ευνοϊκής ουδετερότητας απέναντί μας. Οσο για τους αλεξιπτωτιστές μας θα προτιμούσα να τους είχα εξαπολύσει εναντίον του Γιβραλτάρ παρά εναντίον της Κορίνθου ή της Κρήτης!".

Ε.Χ.

ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κάποιες καινοφανείς θεωρίες περί της προελεύσεως των Ελλήνων μας έδωσαν την αφορμή να σας παραθέσουμε το άρθρο που ακολουθεί. Ενα άρθρο, που είναι το Α' μέρος μιας εργασίας, για το ποιοί ήσαν και είναι οι Ινδοευρωπαίοι και ποία η σχέση των Ελλήνων με αυτούς.

Εμπνευστής της θεωρίας όχι απλώς των αυτοχθόνων, αλλά των Ελλήνων που δεν έχουν καμμία φυλετική σχέση με τους Ευρωπαίους, είναι ο καθηγητής Πουλιανός και το περίφημο εύρημά του, το γνωστό ως αρχάνθρωπος των Πετραλώνων της Χαλκιδικής.

Κατ' αρχάς πράγματι είναι γεγονός ότι έχει κάποια βάση η θεωρία ότι ο ευρύτερος Ελλαδικός χώρος ίσως είναι η πρωτοπατρίδα των Ευρωπαίων. (Βλέπε θεωρία Ξέρξη Λίβα, "Αιγιής η κοιτής των Αρίων και του πολιτισμού", καθώς επίσης και την άποψη του H.G.WELLS στην Παγκόσμιο Ιστορία του). Ακόμη και σήμερα η άποψη αυτή είναι μία από τις πέντε επικρατέστερες στους ανθρωπολογικούς κύκλους.

Ομως στην θεωρία περί αυτοχθόνων δεν τίθεται με τον τρόπο αυτό το θέμα. Αλλωστε γνώμη του γράφοντος είναι ότι ουδεμία ιδεολογιή βαρύτητα έχει η γεωγραφική τοποθέτηση του θέματος. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι ο Πουλιανός και οι οπαδοί του ισχυρίζονται ότι οι Ελληνες ουδεμία φυλετική σχέση έχουν με τους Ευρωπαίους. Ας δούμε όμως με δύο λόγια ποιός είναι και γιατί ισχυρίζεται αυτά ο Πουλιανός.

Ο Πουλιανός, γέννημα θρέμα της Σοβιετικής ανθρωπολογικής σχολής και μαθητής του εβραίου Ντέμπετς, είναι πιστός στην σταλινική γραμμή που είχε δοθεί στην σοβιετική ανθρωπολογία. Η γραμμή αυτή ήταν: Δεν υπάρχει Αρία φυλή! Και αυτήν την γραμμή ακριβώς ακολουθεί ο Πουλιανός (ποιός δεν θυμάται την στήριξη του Πουλιανού από τους πανεπιστημιακούς μηχανισμούς του ΚΚΕ;)

Οσο για τον αρχάνθρωπο των Πετραλώνων είναι τουλάχιστον αστείο να ισχυριζόμεθα ότι αποτελεί επιστημονική απόδειξη ότι οι Ελληνες κατάγονται απ' αυτόν. Πρώτα απ' όλα ο αρχάνθρωπος δεν είναι άνθρωπος. Κατά δεύτερον λόγο εάν αυτή η λογική βάση τότε οι Γερμανοί κατάγονται από τον άνθρωπο του Νεάτερνταλ (γιατί εκεί βρέθηκε) και οι Ισπανοί και οι Γάλλοι από τον νεγροειδή άνθρωπο του Γκριμάλντι που βρέθηκε στα Γαλλο - Ισπανικά σύνορα.

Το θέμα της ύπαρξης ή μη της Λευκής Ευρωπαϊκής Φυλής, (Ορος κατά τον γράφοντα πιο κοντά στην σημερινή φυλετική πραγματικότητα), είναι ένα θέμα με μεγάλη Ιδεολογική και Πολιτική ακόμη βαρύτητα. Γι' αυτόν τον λόγο με συνεχή άρθρα, αρχής γενομένης από το τεύχος αυτό, θα το εξαντλήσουμε από πάσης απόψεως. Απόψεως ανθρωπολογικής, ιστορικής, γλωσσολογικής και πολιτιστικής. Θα το κάνουμε για να δώσουμε μία οριστική απάντηση σε αυτούς που συνειδητά ή ασυνείδητα, με καλή ή

κακή πρόθεση, αποπροσανατολίζουν και καλλιεργούν χωρίς κανένα επιστημονικό έρεισμα ένα απομονωτισμό της Ελλάδος από την μεγάλη Φυλετική Οικογένεια της Ευρώπης. Βάση και θεμέλιο με το οποίο βλέπουμε τα πράγματα είναι τα εξής: α) Οι σημερινοί Ελληνες είναι γνήσιοι απόγονοι φυλετικά του αρχαίου γένους. β) Οι Ελληνες ανήκουν στην μεγάλη οικογένεια της Λευκής Ευρωπαϊκής Φυλής και αποτελούν το εκλεκτότερο άνθος της Φυλής, που έδωσε τον πολιτισμό στον κόσμο.

ΙΝΔΟΕΥΡΩΠΑΙΟΙ - Α' ΜΕΡΟΣ

Κατά την τελευταία ιδίως δεκαετία, έχει ενταθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη· και ιδιαίτερα στην Πατρίδα μας, η προσπάθεια ορισμένων Πολιτικών και επιστημονικοφανών κύκλων να εξαλείψουν οριστικώς την Περί Ινδοευρωπαίων ή Αρίων θεωρία. Αφελείς ή και παραπληρωματικοί μεγαλοϊδεατές, ημιμαθείς Εθνοκεντρικοί ”Επιστήμονες”και επιστήμονες ασχέτων προς την Ανθρωπολογία και Φυλογνωσία γνωστικών πεδίων, καθώς και συνειδητοί αγύρτες βοηθημένοι από την δειλία, την ασάφεια και την λεκτική ακρότητα του ακαδημαϊκου κατεστημένου, συστρατεύουν χρησιμοποιώντας κάθε διαθέσιμο μέσο (έντυπο και προφορικό λόγο, τηλοψία) κατά της Ιστορικής πραγματικότητος.

Εχουμε επισημάνει αυτήν την τάση τροποποιήσεως της πραγματικότητος και το ”Εθνοκεντρικό” ρεύμα στους κύκλους των ποικιλωνύμων σημερινών Εθνολόγων-ακουσίων ή εκουσίων-βοηθών του Συστήματος. Αμεσος συνέπεια αυτής μας της διαπίστωσης, είναι να επιτελέσουμε το χρέος απέναντι στην Αλήθεια και στην ιδέα μας, να γνωρίσουμε σε περισσότερη έκταση και βάθος την πραγματικότητα της φύσεως και της Ιστορίας. Τότε θα συνεχίσουμε τον μακρόχρονο δρόμο μας προς το Οραμα της Νέας Πολιτείας με αδιατάρακτη προσήλωση και μεγαλυτέρα ικανότητα πολυεπιπέδου επιρροής. Διά τούτο λοιπόν αγαπητέ αναγνώστη, επανερχόμεθα με ορισμένες θεμελιώδεις αναφορές και παρατηρήσεις.

Ο όρος Ινδο-Ευρωπαίοι, ή Αριοι ή Ινδο -Γερμανοί, (αναλόγως προς την Ιστορική περίοδο και την χώρα όπου εχρησιμοποιήθη ή χρησιμοποιείται), υπό την στενή του έννοια καθορίζει κάποιους πληθυσμούς γλωσσολογικώς, δηλαδή τους Αριους που ομιλούν (ή και ομιλούσαν) τις καλούμενες Ινδοευρωπαϊκές-Αριες γλώσσες. Αυτοί οι λαοί-φορείς και χρήστες των εν λόγω γλωσσών, όπως πιστεύεται από το μεγαλύτερο τμήμα των προπολεμικών και από μεγάλο τμήμα των συγχρόνων ειδικών επιστημονικών χώρων διεσπάρησαν από μία αρχική παροχή-κοιτίδα. Η περιοχή αυτή ήτο βεβαίως πολύ πιο μικράς εκτάσεως, από την έκταση την οποία κατελάμβαναν οι Αριοι Λαοί κατά την εποχή των Πρωίμων Ιστορικών χρόνων, (για τους οποίους υφίστανται ευρήματα και προκύπτουν σαφή αντικειμενικά στοιχεία). Η θέσις αυτής της αρχικής περιοχής-κοιτίδος που απεκλήθη και ”Πρωτοπατρίς” καθώς και ο χρόνος εκκινήσεως της διασποράς των Αρίων Λαών, απετέλεσαν ένα από τα μείζονα αντικείμενα ερεύνης ποικίλων επιστημών. Βεβαίως το πρόβλημα δεν έχει επιλυθεί απολύτως εως και τις ημέρες μας, έως του σημείου από του οποίου θα μπορέσουμε να ομιλούμε για μία γενικώς αποδεκτή, συμπαγή λύση του, με σκληρά ορθολογικά κριτήρια μιας ψυχράς επιστημονικής μεθοδολογίας. Ορμώμενοι δε από αυτήν την, εν μέρει μόνον επίλυσιν του διττού προβλήματος, οι ”εχθροί” ή κατά

καιρούς "Υποπτοι" φίλοι της περί Αρίων θεωρίας, βυσσοδομούν εις βάρος της Αλήθειας, χρησιμοποιώντας κάθε εφικτό μέσον. Κύριον όμως όπλον τους, είναι η βαρεία άγνοια η οποία διακατέχει το μέγιστο μέρος του κοινού. Είναι πλέον ή πρόδηλον, ότι στην Ελλάδα του 1.200.000 αναλφάβητων (συμφώνως με λίαν προσφάτους μη διαψευσθήσες δηλώσεις "αρμοδίων πολιτικών-"),καθίσταται εξόχης ευχαρές εις τον οιονδήποτε δόλιον, ημιμαθήν, μισθοφόρον ή κομπορήμονα να πείσει τους Ελληνες περί "ανυπαρξίας" Αρίων, "ανυπαρξίας" καθόδου από Βορράν, περί "αυτόχθονος-"κ.λ.π. Τόσον ευχερές, όσον ήτο γεγονός το ότι, επί 15 περίπου έτη οι Ελληνόπαιδες εδιδάσκοντο βιβλία Ιστορίας και Γεωγραφίας, γέμοντα "Επιχειρημάτων"," για τα αγαθά του υπαρκτού Σοσιαλισμού" και τους οικοδομηθέντας "Παραδείσους" του Ερυθρού Συνασπισμού.

Θα αναφερθούμε εν ολίγοις σχετικώς με τις τρέχουσες θεωρίες οι οποίες αφορούν την προαναφερθείσα Πρωτοπατρίδα των Αρίων, εν συσχετισμώ με τα έως τούδε υφιστάμενα γλωσσολογικά και ανθρωποβιολογικά δεδομένα. Υφίστανται αρκετές μεγάλες "Σχολές" και τάσεις ειδικών επιστημόνων, οι οποίες εκφράζουν διαφορετικές αντιλήψεις και απόψεις του θέματος. Ολων σχεδόν οι θεωρίες εμπίπτουν στις ακόλουθες, πέντε τον αριθμόν γενικές υποθέσεις.

1. Οι Αριοι ήσαν παρόντες

Δείγμα της συγχύσεως, η διαφορά του σχήματος των κρανίων μεταξύ αγαλμάτων και κρανίων απ' τις ανασκαφές.

στην Βορειοκεντρική και Ανατολική Ευρώπη από την Μεσολιθική περίοδο, οπότε δεν υφίσταται ανάγκη να υποθέσουμε μετέπειτα μεταναστεύσεις πληθυσμών ώστε να εξηγήσουμε την παρουσία των Αρίων Λαών στην μείζονα αυτή περιοχή. Διεσπάρησαν με αρχικό κέντρο την ανωτέρω περιοχή, κατά την όψιμο Νεολιθική και περί το τέλος της, ολοκληρούντες την εγκατάσταση τους στις Ιστορικώς εγνωσμένες περιοχές, εώς εκάστου κατά την εποχή του Σιδήρου.Πρόσφατος εκπρόσωπος της τάσεως αυτής είναι ο Killian (1983).

2. Οι Αριοι εισέδυσαν στην Ευρωπαϊκή Ηπειρο κατά την περίοδο διασποράς της Νεολιθικής γεωργίας, κατά την 7ο χιλιετία π.χ. , με Πρωτοπατρίδα την Ανατολία. Οι Πρωιμότατοι αυτοί των γεωκαλλιεργητών με την μεγαλυτέρα των παραγωγική ικανότητα και την συνακόλουθο ικανότητα συντηρήσεως μεγάλων πληθυσμών (και μεγάλης πυκνότητος πληθυσμών), απερρόφησαν ευρέως ντόπιες - ιθαγενείς ομάδες Ευρωπαϊκών πληθυσμών που επιβίωναν ως κυνηγοί. Αυτή δε η απορρόφησῖς ἐξελίσετο παραλλήλως με το κύμα της επεκτάσεως της γεωργίας. Σε αυτήν την σχολή της οποίας πρόσφατος εκπρόσωπος είναι ο Renfrew (1987), εξηγείται η παρουσία των Αρίων Λαών της Ασίας ως άμεσος μεταναστευσις από την ανατολική Ανατολία, αντί όπως εις τύπου 1 υπόθεσιν , διά μεταναστεύσεως μέσω της Ρωσσικής στέππας.

3. Οι Αριοι Λαοί εσχηματοποιήθησαν κατά την εξέλιξην των Νεολιθικών πολιτισμών των Βαλκανίων ή και ως οι πρώτες ομάδες πληθυσμών καλιεργητών των παραδουναβίων περιοχών. Η υπόθεσις αυτή ερμηνεύει την παρουσία των Αρίων της Ασίας ως και η 1. Κύριος εκπρόσωπος ο Diakonos (1985).

4. Οι Αριοι Λαοί μετανάστευσαν με πρωτοπατρίδα την Ανατολία, κατά την διάρκεια της οψίμου Νεολιθικής περιόδου και δημιούργησαν μια ευρεία περιοχή πολιτιστικών - πληθυσμιακών επιδράσεων στις δύο πλευρές του Ευξεινου Πόντου, απ' όπου και διεσπάρησαν οι Αριες γλώσσες, και εδώ οι Αριοι της Ασίας εξηγούνται όπως στην γενική υπόθεση 1, είτε διά της απ' ευθείας μεταναστεύσεως μέσω της ανατολικής Ανατολίας. Εκπρόσωποι αυτής της υπόθεσης είναι οι Gamkrelizre και Voinov (1985) καθώς και οι Shervat και Sheratt (1988).

5. Οι Αριοι Λαοί έχουν ως πρωτοπατρίδα- αρχική οικιστική περιοχή, τις στέππες υπερ του Ευξεινου και της Κασπίας , ως και την στέππα των δασών, απ'όπου εκκινούν τις μεταναστεύσεις τους στο τέλος της Νεολιθικής περιόδου. Οι Αριοι της Ασίας, εμφανίζονται μεταναστευοντες προς ανατολάς στην 4η π.χ. χιλιετηρίδα, ενώ μεταναστεύσεις άλλων Αρίων Λαών στα τέλη της 4ης π.χ. χιλιετερίδος και καθ' όλη την διάρκεια της 3ης π.χ. χιλιετηρίδος, τους φέρουν προς δυσμάς στις Παραδουνάβιες περιοχές, στις Βορειοευρωπαϊκές πεδιάδες και τα Βαλκάνια. Εκπρόσωπος αυτής της τελευταίας γενικής περί Αρίων υποθέσεως είναι οι Gimbutaw (1991) και Anthony (1991).

Εδώ αγαπητέ αναγνώστη οφείλουμε να υπενθυμίσουμε και να διασαφηνίσουμε ότι το πρόβλημα περί της καταβολής και προελεύσεως των Αρίων είναι εξαιρετικώς σύνθετο και πολυεπίπεδο, διότι περικλείει μία σωρεία στοιχείων- :γλωσσολογικών, αρχαιολογικών, γεωγραφικών, χρονολογικών και ανθρωπολογικών. Κατά συνέπια είναι επιεικώς αφελής υπερ-απλούστευσις κάθε απόπειρα απομονώσεως μιας ομάδος στοιχείων και ε-

πιπλέον, οδηγεί σε νέες ελλιπείς ή ατυχείς "Λύσεις". Ο οιοσδήποτε έχει στοιχειώδη επαφή με το θέμα, γνωρίζει καλώς ότι δεν είναι δυσχερές να προταθεί μία λύσις με στοιχεία ενός επιστημονικού κλάδου. Το δυσχερές είναι αυτή η λύσις να μην συμπληρούνται ελλιπώς η εν τέλει να μην αντιβαίνει καθολικώς με τις διαπιστώσεις ενός άλλου κλάδου. Π.Χ. οι γλωσσολόγοι ημπορούν να παρουσιάσουν διαλεκτικές σχέσεις μεταξύ Αρίων γλωσσών, οι οποίες κατά τους αρχαιολόγους απαιτούν την ύπαρξη μη παραδεκτών γι' αυτούς μετακινήσεων πληθυσμών. Ενώ αφ' ετέρου οι αρχαιολόγοι ημπορούν να προσφέρουνλύσεις, οι οποίες εξ' ολοκλήρου αντιβαίνουν προς ωρισμένα στοιχεία γλωσσολογικών σχέσεων. Επ' αυτής της (κατά το μάλλον εξ' αφελείας και ενθουσιασμού προερχομένων) ασυνεργείας των επιστημονικών κλάδων, εστιάζει τους προβολείς του το Σύστημα με σκοπόν να δυσφημήση, χλευάσει και εξαλείψει την γνώσιν της Αλήθειας.

Η πλάνη της γνώσης οδηγεί εντέλει σε ιδεολογική ανεπάρκεια και εμμέσως πλην σαφώς σε πολιτική ανικανότητα. Ενώ δε επί σειράν ετών κύριοι και λυσσαλέοι επικριταί των θέσεων μας επι του θέματος ήσαν οι ποικίλης ερυθρότητος Μπολσεβίκοι, τώρα την πρωτοκαθεδρία του αγώνος εναντίον μας έχουν αναλάβει καινοφανείς "Εθνικοπατριώται" και επιλήσμονες τέως... σύντροφοι (σπανίως δε και συναγωνισταί) της ιδέας μας. Από τις γραμμές της εφημερίδος μας θα συνεχίσουμε τακτική αρθρογραφία για το θέμα, επικαλούμεθα δε τη νοημοσύνη κάθε αληθινού εθνικιστή να προβληματισθεί δεόντος. Μακράν ρητορειών και αγυρτείας που "όζει" ημιμάθειας ή δολιότητος. Οσον αφορά τους οιουσδήποτε επώνυμους και ανώνυμους αυτοτιτλοφορούμενους ή και αληθώς όντες Εθνικιστές, προκαλούμε για την συγκρότηση συνεδριακής συγκεντρώσεως, με σκοπόν την τοποθέτηση επί του Εθνολογικού και Φυλετικού θέματος, με κομβικό σημείο την περί Αρίων θεωρία. Ασχέτως δε με την αποδοχή ή όχι της ευγενούς προσκλήσεως μας, θα συνεχίσουμε με σταθερότητα την παρουσίαση των επιχειρημάτων μας, με σκοπό την διαμόρφωση ενός δυνατού Εθνικιστικού κινήματος με στέρεες και σαφείς γνώσεις και ιδεολογική πληρότητα. Οποιος μωρολογεί εκθρέφων εκουσίως ή ακουσίως με αστήρικτους ισχυρισμούς και σοφίσματα έναν άγονο δήθεν Εθνοκεντρισμό που απομονώνει τον Ελληνισμό από την μεγάλη οικογένεια της Αρίας φυλής ΕΙΝΑΙ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΕΘΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ και δίνει όπλα στους εχθρούς μας για να προσβάλλουν την ιδέα μας.

Συνεχίζουμε στο κείμενο που ακολουθεί, την παράθεση των αναγκαίων στοιχειωδών πληροφοριών, γύρω από το κρίσιμο γνωστικό και ιδεολογικό αντικείμενο της "Ινδοευρωπαϊκής και Αρίας Θεωρίας" με μιά πικρή επισκόπιση της ιστορίας της ερεύνης του ζητήματος από του 19ου αιώνος έως των ημερών μας, οπότε τα στοιχεία που προκύπτουν από την φυσική ανθρωπολογία θεωρούνται πλέον σημαντικαί, ή επι περαιτέρω καθοριστικοί παράγοντες του προβλήματος αυτού.

Θα αναφερθούμε λοιπόν στις συσχετίσεις γλώσσης και φυσικής ανθρωπολογίας, εστιάζοντας κατ' αρχήν στις αρχικές απόψεις που αφορούν την φυσική μορφολογία, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των Λαών -ομιλητών των Αρίων γλωσσών.

α) Χρωστικότης.

Ωρισμένες από τις πρωιμότερες θεωρίες περί του φυσικού τύ-

που των αρχεγόνων Αρίων επεκαλέσθηκαν σύνδεση μεταξύ των πρώτων-ομιλητών και φορέων των Αρίων γλωσσών και της χρωστικής δέρματος και τριχών αυτών. Τα επιχειρήματα τα οποία υπεστήριζαν την υπόθεση περί της τάδε ή δείνα χρωστικής, εβασίσθηκαν είτε επί αναφορών αρχαίων συγγραφέων περί των Λαών, οι οποίοι όπως γνωρίζουμε σήμερον ότι ομιλούν μία τωνΑρίων γλωσσών, είτε διά της συγκριτικής παρατηρήσεως των χαρακτηριστικών συγχρόνων πληθυσμού, οι οποίοι κατέχουν και κατοικούν και σήμερον εις περιοχές που σύμφωνα με τον εκάστοτε θεωρητικό είναι η φαρ' ειπείν "Πρωτοπατρίς". Ενα χαρακτηριστικόν παράδειγμα της πρώτης κατηγορίας είναι ηχρήσις της περιγραφής του Τακίτου διά του Γερμανούς τους οποίους αποκαλεί "Rutilus" ήτοι ερυθρόξανθοι, όπως και ο Ιούλιος Καίσαρ αποκαλεί τους Κέλτες. Επίσης ο Pietrement (1879) και ο Chavee (1874) εχρησιμοποίησαν την περιγραφή της αρχούσης τάξεως των Αρίων, όπως αυτή ανευρίσκεται εις τον Ινδικό κώδικα του Μανού και εις άλλες Σανσκριτικές πηγές, διά να καταδείξουν ότι οι πρωτο-Αριοι ήσαν καστανότριχες. Αυτή την άποψη υποστήριξε και ο Αμερικανός ανθρωπολόγος Brinton (1890).Προσφάτως μία αλλη ομάς ερευνητών οι Gamkrelidre και Iuanov (1985), (οι οποίοι ισχυρίζονται ότι η πρωτοπατρίς ευρίσκεται σε μία μείζονα περιοχή, περιλαμβάνοντας την Γεωργία, Αρμενία και ανατολική Ανατολία), επισημαίνει ότι ο φυσικός τύπος των πρωτο-Αρίων είναι πρόδηλος και εμφανής στην αρχαία τέχνη καθώς και στον σύγχρονο πληθυσμό αυτής της περιοχής. Είναι ένας φυσικός τόπος χαρακτηριζόμενος από εκσεσημασμένη βραχυκεφαλία, έντονο ανάπτυξη της τριχώσης προσώπου και σώματος και από μία ρινική κατασκευή μοναδικού σχήματος. Εν μέρει λόγου απόψεις είναι επίσης και ο Diakanov (1985), ο οποίος μάλιστα ισχυρίζεται ότι σαφώς επιρρωτική ένδειξις της θέσεως του είναι το ό,τι:"είναι ευρέως γνωστόν πως οι σκούροι οφθαλμοί είναι κληρονομικώς κυρίαρχος χαρακτήρ, ενώ αντιθέτως οι κυανοί υπολειπόμενος... Εαν αυτός ο "Αρμενοειδούς" τύπου πληθυσμός είχε μετακινηθεί ομού με την μετακίνησιν των γλωσσών, προφανώς οι κοινόφθαλμοι Βαλτικοί τύποι δεν θα ηδύνατο να προέλθουν από αυτόν. Οι κυανοί οφθαλμοί αφ' ετέρου ως υπολειπόμενος χαρακτήρ, συναντώνται από της Ευρώπης έως του Ινδοκούς".

Παλαιότερον, οι Poesche (1878) και Penka (1883) πρώτοι υπεστήριξαν την ιδέα ότι οι Πρωτο-Αριοι ήσαν ξανθοί, επαυτού δε παρέθεσαν αρχαίες περιγραφές Ελλήνων, Γερμανών,Κελτών και Σκυθών για να πιστοποιήσουν την άποψη τους. Υπεστήριξαν δε και την γνώμη ότι το όνομα αριος, προέρχεται από την ρίζα της Αρίας πρωτογλώσσης - *el - ήτοι "φώς" (βλ.σέλας, hήλιος και παράβαλλε την ταυτότητα των υγρών συμφώνων λ και ρ), ο δε όρος ανεφέρετο ως ενδεικτικός του χρώματος δέρματος και τριχών.

Το επιχείρημα των ανωτέρω καθώς και πολλών άλλων συνέχισε υφιστάμενο και στον 20ο αιώνα, ιδιαιτέρως υποστηριζόμενο από τον Reche (1936), ο οποίος επέμεινε για το "Βόρειο-Νορδικό ιδεώς" το οποίο υφίσταται στην Ελληνική και Ρωμαϊκή γλυπτική. Επίσης ο πολύς Sieglin (1935) διερεύνησε τις πηγές της Ελληνικής μυθολογίας και λογοτεχνίας, ανερίσκων εν τέλει ότι η συντριπτική πλειοψηφία (140 εκ των 158) θεϊκών και ηρωικών προσωπικοτήτων των Προγόνων μας, περιεγράφοντο ως ξανθοί. Μάλιστα δε οι

βαθυχρωματικώτερες εξαιρέσεις συχνά κατεδεικνύοντο στην έρευνα του ως δάνεια μη Αρίας προελεύσης. Αυτή η σχολή, της λογικής του "ξανθού τύπου" εκορυφώθη υπό των Wilser (1899) και Reche (1920), με τις διακυρήξεις των ό,τι η παρουσία ξανθών τύπων μεταξύ όλων των Αρίων Ομάδων, υπεδείκνυε πως οι Αριοι εντελεί προήρχοντο από μίαν αρχική "ξανθή φυλή". Διά την σχολή αυτήν ήτο εξαιρετικώς σημαντικό το επιχείρημα της αυτοχθονίας των ξανθών Βορείου - Νορδικού τύπου. Δηλαδή μιας και αυτοί ήσαν αυτόχθονες του Βορρά και εφ' όσον δεν υφίστατο ουδείς εκ του οποίου η Βορεία - Νορδική ομάς ηδύνατο να κληρονομήσει την ξάνθη χρωστική της, κατά λογική συνέπεια οπουδήποτε ανευρίσκετο αυτή η ξανθό της μεταξύ πληθυσμών, έπρεπε να προέρχεται από τους Βόρειο Νορδικούς, πληθυσμούς (Την αρχική σκέψη είχε επάγει ο Geiger εν έτει 1878). Επι μακρόν διάστημα η "ξανθή θεωρία" (κυριάρχησε και εγενήθησαν παρελκόμενα προβλήματα διά το που εν τέλει έκειτο το "κέντρον της ξανθότητος" .Ο Poesche (1878) προήγαγε την θεωρία (η οποία και πλεστάκις εχλευήσθη) πως η Αρία Πρωτοπατρίς ώφειλε να ευρίσκεται εις την περιοχήν των Ελών του Πριπέτ (κέντρο υπάρξεως αλβινισμού, του οποίου προφανώς εξέλαβε και (θεωρει το ακρόριον της υπαρκτής ξανθότητος) . Πολύ περισσότερον δημαρλής όμως κατέστη η θέσις του Karl Penka (1833) ό,τι "μιά τόσον ισχυρά και ενεργητική φυλή "είναι η ξανθή τοιαύτη" δεν ήτο δυνατόν να προέρχεται από ένα ανθυγιεινό και περιοριστικό βαλτώδες περιβάλλον. Οπότε και επρότεινε ως κοιτίδα των Βορείων - Νορδικών ξανθών την νότιο Σκανδιναβία. Ο περιβόητος Thomas Huxley αφ' ετέρου, ισχυρίζετο ότι ο ξανθύτης κατά το πιθανότερον εξετένετο κυρίως από της Βαλτικής εις των Ουραλίων.

Είναι βεβαίως εν ολίγοις γνωστόν και εις το ευρύτερο κοινό πως ο όρος του ξανθού - κυανοφθάλμου Αρίου (συνήθως δε καλουμένου και "Γερμανικού " τύπου) κατήντησε να μετατραπεί σε αντιρατσιστική γελοιογραφία . Ομως οι φανατικοί αντιρατσιστές, ομοίως με τους αμαθείς αντι- αριανιστές αγνοούν πιθανότατα πως η ταύτισις της ξανθότητος με τους πρωτο Αρίους, ήδη από τον 19ο αιώνα δεν οδηγεί εις τα ίδια πάντοτε συμπεράσματα. Επί παραδείγματι ο Taylor δις (1886,1914) εξέφρασε την ακόλουθο κρίση, ότι οι Φιλανδοί και οι Εσθονοί ήσαν ομοίως ξανθοί αλλα ωμιλούν μη Αριες γλώσσες. Ενεκα τούτου συμπέρανε πως οι Πρωτο-Αριοι κατήγοντο από προγόνους των Ουραλικών Λαών, μάλιστα δε έγραφε πως οι Αριοι λαοί " ήσαν μια βελτιωμένη φυλή Φιλανδών". Επίσης συνέχισε αποκαλών τους Γερμανούς ως: "Τοσον φλεγματικούς εις τον χαρακτήρα και βραδείς εις την ευφυία" ώστε εθεωρήθη αδύνατον να ήσαν οι Γερμανικοί - Τεκτονικοί πληθυσμοί "πρόγονοι της ενγαιους Αρίας φυλής". Ανάλογον στάσι προς τον Γερμανοκεντρισμό ωρισμένων σχολών, ετήρησε και ο πολύς Sir Arthur Keith (1937), αναρωτούμενος πως ήτο δυνατόν οι Αριες γλώσσες να εξετάθησαν από Γερμανικούς - Τευτονικούς τύπους μιάς και "Οι Γερμανοί αδυνατούν να διατηρήσουν την γλώσσα τους έξω των Γερμανικών συνόρων". Τέλος ένας άλλος διάσημος ανθρωπολόγος, ο ιταλός Nicolucci (1891), σαφώς επηρεασθείς από τις απόψεις του Taylor, ισχυρίζετο πως μάλλον η χρωστικότης των καθαυτό Πρωτο- -Αρίων δεν ήτο ξανθή, αλλά μάλλον οι Βορειο-Νορδικοί τύποι απέκτησαν την ξανθότητα των ένεκα της

"συζεύξεως" με τους Ουραλικούς ξανθούς λαούς.

Βεβαίως υφίστανται σύγχρονοι ερευνηταί όπως ο Haudry (1981) οι οποίοι συνεχίζουν επιχειρηματολογούντες περί του ότι οι πρωτο-Αριοι ήσαν ξανθοί, ιδία χρησιμοποιούντες πρώιμα στοιχεία του γραπτού λόγου. Ομως πλέον, ελάχιστοι συγγραφείς σήμερον χρησιμοποιούν την ξανθότητα ως κριτήριον ερεύνης διά την εντόπισιν της πρωτοπατρίδος, διότι η ύπαρξις Αρίων με ανοικτόχρωμο τρίχωμα και ανοικτόχρωμους οφθαλμούς δεν είναι επαρκές στοιχείον, ώστε να επηρεάσει καθοριστικώς την άποψιν της μιάς ή της άλλης Σχολής για την θέσιν της πρωτοπατρίδος. Διότι ξανθόχρωμοι πληθυσμοί μικρού ή μεγάλου μεγέθους ημπορούν ν' ανευρευρεθούν εις οιαδήποτε πιθανή περιοχή εικάζεται ως πρωτοπατρίς.

Αυτά απανθισματικώς, αγαπητέ αναγνώστη, σχετικώς με το θέμα της χρωστικότητος, ούτως ώστε να γίνει κατανοητή αφ' ενός η άγνοια που περιρρέι πολλούς δήθεν "Επαϊοντες", όπως επίσης και να οδηγηθεί ο προβληματισμός μας προς γενικοτέρας και σαφείς στόχους. Μακράν προκαταλήψεων, αφορισμών και οπωσδήποτε μακράν από κάθε αυθαιρεσία. Η θλιβερά και επικίνδυνος κατάστασις του Μεταπολεμικού Σιωνοκρατουμένου Κόσμου δεν συγχωρεί εσφαλμένη αντίληψη της πραγματικότητος. Επαναλαμβάνουμε πως κάθε παροξυντικός Εθνοκεντρισμός ημπορεί να λειτουργήσει εις βάρος της εθνικιστικής ιδέας. Εάν το κρίνετε οξύμωρον, ας σκεφθείτε την επιρροή των παγγερμανιστών Εθνοκεντρικών θεωρητικών εις την διαμόρφωσιν της Πολιτικής του Γ' Ραϊχ. Οτε παρά την ιδιοφυή παρουσία του Α. Χίτλερ συχνότατα εσφαλμένες εκλαϊκεύσεις ιδεολογημάτων και θεωρητικοποιήσεις υποθέσεων οδηγησαν προς λάθος επιλογές. Θα συνεχίσουμε την παρουσία μας και εις τα επόμενα τεύχη.

Ο Ελληνισμός δεν χρειάζεται πλαστά πιστοποιητικά "καθαρότητος και συνεχείας", ούτε βεβαίως αστήρικτες υπερβολές για να θεραπεύσει το επιγενές σύμπλεγμα κατωτερότητος που τον διακατέχει στην σύγχρονο διαδρομή του με υπεραναπλήρωση και ανούσιες ονειροπολήσεις. Χρειάζεται να γνωρίζει κατά το δυνατόν, το περισσότερο μέρος της οιασδήποτε φυσικοϊστορικής Αληθείας. Ο Ελληνισμός είναι ιδιοφυής και αυτοφυής όσον και συγγενικός ως βιολογική ενότης προς την ευρυτέρα Λευκή Φυλή. Τα στοιχεία της ταυτότητός μας οφείλουμε να προσεγγίσουμε με την ιδία σθεναρότητα εναντίον στους απροκάλυπτους ή υφέρποντες μισελληνισμούς όσον και εναντίον στους λογής - λογής ψευδο φιλελληνισμούς. Συνεχίζουμε λοιπόν την ενημερωτική μας παρουσίαση, υπενθυμίζοντες και πάλιν ότι η ημιμάθεια ή τα ευχολόγια δεν είναι δόκιμα στοιχεία για την συντήρηση ή την προαγωγή της Ενότητος του Εθνους και της συσπειρώσεως του Λαού, πολλώ δε μάλλον για την επιβίωση του Ελληνισμού:

Εκτός από τις αντικρουόμενες ή και συχνά αστήριχτες απόψεις που εξεφράσθησαν γύρω από το ζήτημα της χρωστικής των Αρίων, υπάρχει επίσης μία ενδιαφέρουσα ιστορία σχετικώς με την μελέτη των ανθρωπίνων κρανίων, (σκελετών ή ζώντων), ειδικώτερον δε με την μελέτη του κεφαλικού δείκτου. Πολλοί ερευνηταί προσεπάθησαν με την συγκριτική μελέτη των κεφαλικών δεικτών ζώντων και σκελετών να εντοπίσουν την μορφή του κρανίου των Πρωτο - Αρίων. Αρχικώς υπήρξε μία διάστασις απόψεων μεταξύ εκείνων οι οποίοι επέμεναν πως ήσαν δολιχοκέφαλοι. Κατά

τους UjFalvy και Torinard (1878) π.χ. εξέτασις του κρανίου ενός Τατζίκου(!) από το Τουρκεστάν, ωδήγει στο συμπέρασμα πως εφ' όσον οι Τατζίκοι κατείχουν μια περιοχή που εφέρετο ως εστία κλιμακώσεως των Αρίων μεταναστεύσεων, το εν λόγω κρανίο παριστούσε τον εν πολλοίς άμεικτο φυσικό τύπο των πρωτο - Αρίων. Οπότε ως βραχυκέφαλο, απεδείκνυε ότι αυτοί ήσαν βραχυκέφαλοι. Περισσότερον δημοφιλής ήτο όμως η άποψις που έφερε τους Πρωτο - Αρίους ως δολιχοκεφάλους, (π.χ. Βίρχωφ - 1886 -), ιδιαιτέρως διότι η δολιχοκεφαλία είχε συσχετισθεί με την ξανθότητα. Μάλιστα δε ο Wisler (1899) απεκάλει τον πρωτότυπο αυτό φυσικό τύπο: Homo europaeus dolichocephalus Flavus. Από τους οπαδούς της "δολιχοκεφαλικής" υποθέσεως, οι βραχυκέφαλοι λαοί εθεωρήθησαν ως εντετοπισμένοι σε ορεινές της Ευρώπης εκτάσεις π.χ. Αλπεις και Καρπάθεια (Wolf - 1914 -), δηλ. τοποθεσίες όπου μετά την εισβολή των πρωτο - Αρίων απετραβήχθησαν αυτοί οι μη - Αριοι βραχυκέφαλοι Λαοί. Οι διαφορές μεταξύ των δολιχοκεφάλων και των βραχυκεφάλων και οι υφιστάμενες (υπαρκτές ή φανταστικές) μεταξύ τους αντιθέσεις, επροβλήθησαν εως σημείου βαθυτάτης υπερβολής, ιδιαίτερον δε στα γραπτά του George Vachler de Lapuge (1899). Μάλιστα δε αυτός έφθασε έως του σημείου να γράψει: "Οι Πρόγονοι των Αρίων εκαλιέργουν δημητριακά, όταν οι πρόγονοι των βραχυκεφάλων έζων ακόμη ως πήθικοι".

Γενικώς, ο λογικός κρίκος που συνέδεε τον κεφαλικό δείκτη με την γλώσσα ήτο το σύνολον των παρατηρήσεων και υποθέσεων που εσχετίζοντο με την χρωστική. Π.Χ. "Οι Πρωτο - Αριοι ήσαν ξανθοί, όπως ξανθοί είναι και οι Λαοί Βορείου - Νορδικού τύπου. Και οι δύο ομάδες ομιλούν Αριες γλώσσες. Αρα οι Πρωτο - Αριοι πρέπει να ήσαν δολιχοκέφαλοι." Αυτή η λογική επαγωγή (που είναι μεν ορθή αλλά μόνον εάν κάποιος δεχθεί ορισμένα δεδομένα αξιωματικώς), οδήγησε εν τέλει, στην συγκέντρωση ενός τεραστίου όγκου στοιχείων - ερευνών για τις καταβολές και την γεωγραφική έκταση του Βορείου - Νορδικού φυλετικού τύπου, με κέντρο την Σκανδιναβία και την βόρειο κεντρευρώπη. Εκορυφώθη δε με τα έργα του διασήμου Hans Gunther (1923, 1926, 1934, 1935 έως και 1956) και του Schultz (1936). Αντιθέτως προς αυτούς, ο Kellog (1931) ετοποθέτη την κοιτίδα των δολιχοκεφάλων τύπων εις την Νότιο Ρωσσία. Επίσης υπήρξε και η εργασία του Kreve Mickevicius (1920), ο οποίος υπεστήριξε ότι η ξανθότης δεν συνάδει κατ' ανάγκην με τους δολιχοκεφάλους, αλλά επίσης και με βραχυκεφάλους τύπους, τους οποίους ονομάτισε "κελτο - σλαβική φυλή". Επίστευε δε ότι οι περιγραφές της κλασσικής λογοτεχνίας εταίριαζαν πολύ καλύτερον με αυτόν τον τύπο, του οποίου την κοιτίδα ετοποθέτη μεταξύ Νέστου Δουνάβεως και Βόλγα. Ιδιες απόψεις εξέφρασε στα νεώτερα χρόνια και ο Jain (1964).

Ο Ελληνισμός δεν χρειάζεται πλαστά πιστοποιητικά "καθαρότητος και συνεχείας"

Η δυσχέρεια της ερεύνης και της διεξαγωγής σαφών συμπερασμάτων, ηυξήθη έτι περαιτέρω όταν, πλην των καθ' αυτό ανθρωπολόγων ενεπλάκησαν με το αντικείμενο και οι φυλετικοί γεωγράφοι. Αυτοί επεδίωξαν να εφαρμόσουν τους παραδεδεγμένους γεωγραφι-

κούς νόμους και τις αναλογίες που ηντλούντο από τις φυσικές επιστήμες, ώστε να ιχνηλατήσουν την διασπορά των διαφόρων ανθρωπίνων φυλετικών τύπων. Συνήθως το εδάφιο περί "Αρίων καταβολών" ήτο περιστασιακό μέρος του έργου των. Ομως η θεωρία ενός εξ' αυτών, του Αυστραλού Griffith Taylor, είναι άξια ιδιαιτέρας μνείας.

Ο Taylor ορθώς ισχυρίζετο ότι γενικώς ο βραχυκεφαλισμός αυξάνει προϊόντως του χρόνου, αλλά εσφαλμένως και αυθαιρέτως εθεώρησε τους αυθεντικούς Αρίους, ως ομιλούντες Satem γλώσσες ευρυκεφάλους, οι οποίοι μετηνάστευσαν από Ασίας εις την Ευρώπη και εδώ μετεβλήθησαν σε ομιλητές Centurn γλωσσών σχετικώς αργότερον. Θεωρεί δε ως πρώτο παράδειγμα αυτής της διαδικασίας τους Ελληνες, που ενεφανίσθησαν περί τα 1.200 π.Χ. Εγραφε σχετικώς: "Οι περιπλανήσεις τους τραγουδήθηκαν στον Ομηρο, ο οποίος περιγράφει τους πολέμους μεταξύ των δολιχοκεφάλων Τρώων Πελασγών και των Αρίων βραχυκεφάλων Αχαιών", (1921).

Η προσπάθεια του Taylor να συσχετίσει το βραχυκεφαλικό σχήμα του κρανίου με την πρώιμο διάδοση των Αρίων γλωσσών, κορυφούται όταν ταξινομεί τις υποομάδες των Αρίων γλωσσών εν σχέσει προς τον κεφαλικό δείκτη των Λαών που τις ωμιλούσαν (οι διαβόητοι "ισοκεφαλικοί γλωσσικοί πίνακες"), μάλιστα δε προσπάθησε χρησιμοποιών την ταξινόμισή του, να μελετήσει μέσω αυτών την γλωσσολογική ιστορία των Ευρωπαϊκών γλωσσών.

Οι έρευνες του Taylor ήσαν μέρος μιας ευρυτέρας τάσεως πολλών ερευνητών που επεδίωκαν να συσχετίσουν την εξέλιξη του ανθρωπίνου κρανίου με εκείνες της γλώσσης και του πολιτισμού. Είναι δε ενδιαφέρον να γραφεί, ότι ο Taylor ακολουθών την λογική των ιδίων του συμπερασμάτων - πως ο δολιχοκεφαλισμός είναι ένα πρωτόγονο ίχνος και ο βραχυκεφαλισμός είναι προκεχωρημένος εξελικτικώς - παρήγαγε μίαν εξελικτική κλίμακα των ανθρωπίνων Φυλών και Λαών, όπου οι Κινέζοι θεωρούνται οι πλέον εξελιγμένοι(!).

Θα πρέπει βεβαίως να προστεθεί πως αυτές οι πρώϊμες προσπάθειες συσχετίσεως φυλής - γλώσσης είχαν ταυτοχρόνως και την αντίπαλο σταθερά κριτική των. Ο Max Myller (1888) επετέθη κατά των Εθνολόγων οι οποίοι συνέχεαν γλωσσολογικούς όρους με ανθρωπίνους φυσικούς τύπους, λέγων ότι μετατρέπουν τον όρο Αρία φυλή σε ένα "δολιχοκεφαλικό ευρετήριο". Επίσης άλλοι διάσημοι ερευνηταί όπως οι Schrader (1907), Feist (1910), Kollman (1892) και Sergi (1903) ισχυρίσθησαν πως οι Πρωτο - Αριοι πιθανώς ήσαν ήδη φυλετικώς μικτοί τύποι, πράγμα το οποίον εκαθίστα ματαία την προσπάθεια συσχετίσεως γλώσσης - φυσικού τύπου. Χαρακτηριστικώτατοι εκπρόσωποι της ομάδος ερευνητών που εζήτησαν να καταστείλουν την ακραία χρήση των ανθρωπολογικών επιχειρημάτων ήσαν: ο φημισμένος ανθρωπολόγος Deniker (1900), (που έγραψε πως δεν υπάρχει τρόπος με τον οποίον ένας ανθρωπολόγος δύναται να καθορίσει, εάν ένας Προϊστορικώς δολιχοκεφαλικός λαός ωμίλει ή όχι μία Αρια γλώσσα), καθώς και ο Conway, ο οποίος εν έτει 1900 έγραφε: "φαίνεται πως το ανθρώπινον κρανίο δεν θ' αντέξει το βάρος οιωνδήποτε εθνολογικών συνεπαγωγών".

Η πορεία της Ιστορίας κατά τον Μεσοπόλεμο και η κυρίαρχος θέσις που είχε η φυλετική θεωρία όπως η Αριανική θεωρία στην Εθνικοσοσιαλιστική Ιδεολογία και πολι-

τική, επηρέασε ως ήτο φυσικό παρελκόμενο, την πορεία της ερεύνης μεταπολεμικώς. Η ήττα του Άξονος και των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων το 1945 επέφερε μία καταδίκη όλων των ερευνών του θέματος, με αποσιώπησή των και ταυτόχρονα διωγμό ή περιθωριοποίηση των επιστημόνων. Απεκλείσθησαν επί σειρά ετών από κάθε ακαδημαϊκή συζήτηση οιεσδήποτε προσπάθειες ευθείας συσχετίσεως φυσικού ανθρωπολογικού τύπου και γλωσσολογικής ομάδος, η δε ανθρωπολογία ετοποθετήθη στο περιθώριο της Επιστήμης (Εκεί όπου δεν εξηφανίσθη πλήρως). Καινοφανείς ψευδοανθρωπολογικές σχολές μαρξιστικής εμπνεύσεως εκυριάρχησαν, κατά άμεσον δε συνέπεια εξετράπη ολόκληρος η πορεία των φυλετικών και ιστορικών ερευνών. Παρά ταύτα η φυσική ανθρωπολογία που επανέρχεται εις το προσκήνιο, (παραλλήλως με την αναζωπύρωση "δαιμονικών" ιδεών και ιδεολογιών), ημπορεί σήμερον περισσότερον παρά ποτέ (λόγω των νέων μεθόδων ερεύνης που ανεφύησαν) να βοηθήσει εφαρμοζομένη εις την επίλυση του προβλήματος της κοιτίδος - Πρωτοπατρίδος και Καταγωγής των Αρίων.

Εφαρμοζόμενη βεβαίως εν συσχετισμό με τα νεώτερα και αρχαιολογικά δεδομένα. Αυτή η διαπίστωσις ωφείλει να λειτουργεί ως έναυσμα ενδιαφέροντος προς κάθε εθνικοσοσιαλιστή. Να μην λησμονούμε ποτέ: "η γνώση είναι το ξίφος του πνεύματος"

στο επόμενο το Β' μέρος

Ομάς	Κεφαλικός δείκτης	Γλώσσα
Centums Δολιχοκέφαλοι	76;	Τοχαρική
	76	Γαελική
	77	Λατινική
	78;	Οσκανική
	78	Ουαλική
	78	Τευτονική
	79	Ελληνική
Satem (Βραχυκέφαλοι)	80	Περσική
	81	Σλαβονική
	82	Λιθουανική
	83;	Σανσκριτική
	84	Γκάλλα
	85	Αρμενική

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ (ΜΗ - ΕΒΡΑΙΟΥΣ)

Ενα "μήνυμα" για τους Λαούς θύματα του εβραϊκού σχεδίου Παγκόσμιας Κυριαρχίας, μέσα απ' το κείμενο του Marcus Eli Ravage ή Revici. Δημοσιευμένο στο 5ο "τετράδιο" των εκδόσεων Welt - Pienst - Bucherei, Βέρνη 1935. Ιδού λοιπόν τι γράφει ο εβραίος:

"Εσείς Χριστιανοί, που στενοχωριέστε, παραπονιέστε για την επιρροή των εβραίων στον ίδιο σας τον Πολιτισμό! Λέτε πως είμαστε ένας διεθνής λαός, μια συμπαγής μειονότητα ανάμεσά σας, με παραδόσεις, ενδιαφέροντα, φιλοδοξίες και σκοπούς διαφορετικούς από τους δικούς σας. Και διακηρύσσετε πως ο συνδυασμός αυτών των καταστάσεων είναι μια απειλή για την δική σας κανονική εξέλιξη, συγχέει τις παρατηρήσεις σας, καταβάλλει τις προθέσεις σας, μπερδεύει το πεπρωμένο σας.

Δεν βλέπω τον κίνδυνο τελείως! Ο κόσμος σας πάντα κυβερνήθηκε από μειοψηφίες και προσωπικά μου φαίνεται αδιάφορο το ζήτημα, του ποιά είναι η απώτατη καταγωγή και η διακηρυγμένη πίστη της όποιας κλίκας κυβερνάει. Από την άλλη, και βέβαια υφίσταται η επιρροή μας, κι είναι πελώρια, πιο μεγάλη και πιο ύπουλη, απ' ότι φαίνεται να καταλαβαίνετε.

Αυτό ακριβώς είναι που μας μπερδεύει, μας διασκεδάζει και μερικές φορές μας εξοργίζει σχετικά με το παιχνίδι σας να βασανίζετε τους εβραίους. Η στάση σας δείχνει τόσο δυσοίωνη. Τριγυρνάτε ψιθυρίζοντας τρομακτικά πράγματα για τον εβραϊκό δάκτυλο, σ' αυτό, εκείνο ή το άλλο πράγμα κι αυτό μας κάνει να τρέμουμε. Εχουμε συνείδηση του τραύματος που σας προξενήσαμε όταν σας επιβάλλαμε τις αλλόφυλες παραδόσεις και την πίστη μας. Κι έτσι τρέμουμε, υποθέτοντας πως θα μπορούσατε ν' αντιληφθείτε το γεγονός πως η θρησκεία, η εκπαίδευση, τα ήθη σας, καθώς και τα νομικά, κοινωνικά και κυβερνητικά σας συστήματα είναι ουσιαστικά, δικά μας κατασκευάσματα! Ομως κατόπιν εξειδικεύετε τις κρίσεις σας μιλώντας με ασάφεια για εβραίους τραπεζίτες και εβραίους κινηματογραφικούς παραγωγούς, οπότε ο τρόμος μας λύνεται μέσα στα γέλια. Γιατί κατανοούμε με μεγάλη μας ανακούφιση πως οι γκόϊμ (Σ.Μ. για τον όρο γκόϊμ μπορούμε να γράψουμε πάμπολλα) ποτέ δεν θα αντιληφθούν την πραγματική άβυσσο των εγκλημάτων μας. Αλήθεια, η στάση σας είναι για μας ένα αίνιγμα. Ή δεν ξέρετε την πραγματικότητα, ή δεν έχετε το θάρρος να μας κατηγορήσετε για όσες πράξεις μας υπάρχει τουλάχιστον μια σκιά αποδείξεως, μια ένδειξη, που ένας έξυπνος δικαστής και κάποιοι ευφυείς ένορκοι θα εξέταζαν χωρίς βιασύνη. Γιατί κατατρίβεστε γύρω από ασήμαντα μηδαμινά και αστεία μικροπράγματα που δεν πείθουν, ενώ μπορείτε τόσο εύκολα να μας καταγγείλετε για σοβαρά αποδεδειγμένα αδικήματα που διαπράξαμε; Γιατί μας επιτίθεστε με απλοϊκά κείμενα όπως τα "πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών" που εύκολα τα καταγγείλαμε και διασύραμε σαν κατασκευασμένα, ώστε δεν γίνονται πια πιστευτά, ενώ θα μπορούσατε πολύ καλύτερα να μας αντιμετωπίσετε με την "Αποκάλυψη του Ιωάννου"; Γιατί μιλάτε για τον Μαρξ και τον Τρότσκυ που ήταν ομόφυλοί μας, ενώ έχετε τον Ιησού της Ναζαρέτ και τον Παύλο της Ταρσού για να μας αποκαλύπτετε;

Μας αποκαλείτε υπονομευτές, αγκιτάτορες, κατασκευαστές επαναστάσεων. Αυτό είναι αλήθεια και δειλιάζω στη σκέψη αυτής σας της ανακάλυψης. Γιατί μπορεί να δειχτεί σ' όλους, μονάχα με μια απλή παράθεση και επεξήγηση των δεδομένων, πως εμείς είμαστε στο παρασκήνιο όλων των μεγάλων εξεγέρσεων της ιστορίας σας! Αναμφίβολα είχαμε μια αξιόλογη συμμετοχή στην συνέχεια της Λουθηρανικής Επανάστασης - Μεταρρύθμισης, κι ακόμα είναι απλά ένα ξεκάθαρο δεδομένο, πως είμασταν οι πρώτοι υποκινητές στις αστικές δημοκρατικές

επαναστάσεις των προηγουμένων αιώνων. Και στην Γαλλική και στην Αμερικανική. Γιατί αν δεν είμασταν, αυτό θα σήμαινε πως δεν ξέραμε το ίδιο μας το συμφέρον, πράγμα που πάντα γνωρίζουμε πολύ ξεκάθαρα. Αλλά μήπως μας δακτυλοδείχνετε κατηγορώντας μας γι' αυτά τα καταγραμμένα κι εκτεταμένα εγκλήματα; Ούτε κατά διάνοια! Απλά μας επιρρίπτετε την ευθύνη πρόκλησης του πρόσφατου Μεγάλου Πολέμου (Α') και την εξέγερση στην Ρωσία. Ομως και τα 2 αυτά γεγονότα πήραν άλλη τροπή απ' αυτήν που αρχικά επιδιώκαμε, προξενώντας μας τελικά έντονη βλάβη, έτσι που δυστυχώς εμείς οι εβραίοι δεν είχαμε προβλέψει τα αποτελέσματα που θα είχαν σε βάρος μας.

Αλλά ακόμα κι αυτά τα πραξικοπήματα κι' οι πόλεμοι κι' οι εξεγέρσεις που υποκινήσαμε (Γαλλική, Αμερικανική, Α' Πόλεμος, Σοβιετική) είναι ένα τίποτε, σε σύγκριση με τη μεγάλη συνωμοσία που μηχανευτήκαμε στο ξεκίνημα της ιστορικής περιόδου, μια συνωμοσία που ήταν προορισμένη να μεταβάλλει τις πεποιθήσεις μιας εβραϊκής αίρεσης σε θρησκεία του Δυτικού κόσμου! Γι' αυτό και η Μεταρρύθμιση δεν σχεδιάστηκε από απλή εκδικητική κακία μονάχα. Τακτοποίησε πολύ καλά τις εκκρεμότητές μας μ' έναν αρχαίο εχθρό (Καταστροφή της Γερμανίας με τον 30ετή πόλεμο) και ξανατοποθέτησε την Βίβλο μας σε θέση τιμής στον Χριστιανισμό. (Οταν ο Λούθηρος κατάλαβε τι σφάλμα έκανε με την χρήση της Παλιάς Διαθήκης, στον πόλεμο εναντίον του σάπιου Βατικανού, κι έγραψε το ”Περί των ψευδών των εβραίων”, ήταν πια πολύ αργά για τους Ευρωπαίους). Οι δημοκρατικές εξεγέρσεις του 18ου αιώνα μας ελευθέρωσαν από τις μακροχρόνιες πολιτικές και κοινωνικές μας δυσχέρειες. Μας ευνόησαν χωρίς να μας βλάψουν! Αντίθετα σας βοήθησαν σ' ευμάρεια κι' επέκταση. Γιατί βεβαίως οφείλετε την κυριαρχία σας στον πλανήτη σ' αυτές. Αλλά η εξέγερση που έφερε τον Χριστιανισμό στην Ευρώπη ήταν - ή τουλάχιστον μπορεί εύκολα να φανεί πως ήταν - σχεδιασμένη κι' εκτελεσμένη από τους εβραίους σαν μια πράξη εκδίκησης ενάντια σ' ένα μεγάλο Εθνικό Κράτος. Και βέβαια όταν μιλάτε για τις συνωμοσίες μας, δεν μπορώ με κανένα τρόπο να κατανοήσω, γιατί δεν αναφέρετε την καταστροφή της Ρώμης και ολόκληρου του αρχαίου πολιτισμού που ήταν συγκεντρωμένος κάτω από τα Ρωμαϊκά λάβαρα. Κι' αυτή η καταστροφή έγινε από τα χέρια του εβραϊκού Χριστιανισμού!

Είναι απίστευτο, όμως εσείς οι Χριστιανοί φαίνεται να μην ξέρετε από που ήλθε η θρησκεία σας, ούτε πως, ούτε γιατί. Οι Ιστορικοί σας, με μία μόνο μεγάλη εξαίρεση, δεν σας λένε. Τα δεδομένα ωστόσο γι' αυτήν την υπόθεση, υπάρχουν ξεκάθαρα στην Βίβλο σας, που διαβάζετε και ψέλνετε στις εκκλησίες σας, χωρίς όμως να την μελετάτε. Κάναμε τόσο προσεκτικά την δουλειά μας, έτσι ώστε πιστεύετε την προπαγάνδα μας τόσο απόλυτα! Ο ερχομός του Χριστιανισμού είναι για σας όχι ένα συνηθισμένο κανονικό ιστορικό γεγονός, που προέκυψε από άλλα γεγονότα της εποχής. Είναι η εκπλήρωση μιας θείας εβραϊκής προφητείας με δικές σας βολικές τροποποιήσεις. Οπως βλέπετε με τα αφελή μάτια σας δεν δείχνει ότι κατέστρεψε έναν μεγάλο Εθνικό πολιτισμό τον Ελληνορωμαϊκό, και μια μεγάλη Εθνική Αυτοκρατορία, με την οποία ο εβραϊσμός ήταν σε πόλεμο. Δεν εξώθησε την ανθρωπότητα στην βαρβαρότητα και τα σκοτάδια για 100 χρόνια, ήρθε για να φέρει την σωτηρία στον κόσμο των Εθνικών!

Ομως σ' αυτήν την υπόθεση, περισσότερο παρά ποτέ, υπήρξε ένα τεράστιο υπονομευτικό κίνημα, που εκολάφθη στην Παλαιστίνη κι' απλώθηκε από εβραίους αγκιτάτορες, χρηματοδοτούμενο από εβραϊκά χρήματα, διδαγμένο μέσα σ' εβραϊκά κείμενα, στα χρόνια όπου ο εβραϊσμός κι' η Ρώμη βρισκόντουσαν σε θανάσιμο αγώνα. Κι αυτό το κίνημα κατέληξε στην κατάρρευση της μεγάλης Εθνικής Αυτοκρατορίας. Δεν μπορείτε καν να το δείτε, αν κι' ένα έξυπνο παιδί ανεπηρέαστο κι' όχι αποβλακωμένο από την θεολογική μαγεία, θα μπορούσε να σας εξηγήσει πλήρως τι συνέβη μετά από ένα σύντομο διάβασμα ενός απλού ιστορικού κειμένου. Κι' ύστερα καταφεύγετε σε φλυαρίες για εβραϊκές συνωμοσίες με αφορμή μόνο τον Μεγάλο Πόλεμο και την Ρωσική επανάσταση! Δεν μπορείτε να καταλάβετε πως εμείς οι εβραίοι πάντα παίρναμε πολύ ελαφρά υπ' όψη μας τους διάφορους Αντισημίτες σας, όσο ήταν ανίκανοι να μας βλάψουν ουσιαστικά;

Και να σκεφθείτε πως μία φυσιογνωμία του μεγέθους του Γίββωνα

προσπάθησε εδώ και πολύ καιρό να σας διαφωτίσει. Περίπου 2 αιώνες πριν, αφ' ότου δημοσιεύτηκε "Η Παρακμή και η πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας" έγινε αυτό το ξεσκέπασμά μας. Ο Γίββων δεν ήταν ένα πρόσωπο που κουτσομπόλευε με την Ιστορία, δεν προσπάθησε να αφηγηθεί το τέλος μιας μεγάλης περιόδου εφευρίσκοντας φανταστικές ανοησίες γύρω από την διαστροφή και τον εκφυλισμό της Ρώμης, γύρω από την αποσύνθεση των ηθών και της πίστης, σε μια αυτοκρατορία που ειδικά εκείνη την περίοδο βρισκόταν στο μέσον της πιο ένδοξης δημιουργικής περιόδου της. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να διαπράξει τέτοιο σφάλμα.

Ζούσε στην Αυτοκρατορική εποχή των Αυγούστων στο Λονδίνο, το οποίο παρά τα περίπου 2.000 από την έλευση της χριστιανικής σωτηρίας, ήταν μια πολύ καλή απομίμηση της Αυτοκρατορικής Ρώμης των Αυγούστων, όσο βέβαια μπορούσαν, στο ζήτημα της εκλεπτυσμένης λαγνείας, να επιτύχουν οι ομιχλόσκεποι βρετανοί νησιώτες. Ε λοιπόν, ο Γίββων ήταν ένας Εθνικός με φυλετική συνείδηση και θαυμαστής του πολιτισμού της Παγανιστικής Δύσης, όσο επίσης κι' ένας ιστορικός με μάτια και μυαλό. Ετσι δεν είχε καμιά δυσκολία να θέσει ενδεικτικά το δάκτυλό του στην αρρώστεια που σάπισε κι' αφάνισε το ευγενικό οικοδόμημα του αρχαίου Πολιτισμού. Κατέδειξε τον Χριστιανισμό - τον νόμο που ξεκίνησε απ' την Σιών και τον λόγο του Θεού από την Ιερουσαλήμ - σαν την κεντρική αιτία της Παρακμής και πτώσης της Ρώμης, καθώς κι' όλων αυτών που εκείνη επροσωπούσε. Μέχρις εδώ καλά, αλλά ο Γίββων δεν προχώρησε αρκετά. Βλέπετε γεννήθηκε και πέθανε έναν αιώνα πριν την ανακάλυψη του επιστημονικού Αντισημιτισμού. Ετσι δεν εξετίμησε καθόλου το στοιχείο της εσκεμμένης πρόθεσης. Είδε μια αλλόφυλη πίστη να απλώνεται απ' την Ανατολή, και να επικαλύπτει τις όμορφες χώρες της Δύσης. Δεν του έγινε αντιληπτό πως ακριβώς γι' αυτό το καταστροφικό τέλος ήταν αφιερωμένο το όλο σχήμα της χριστιανικής σωτηρίας. Ωστόσο τα γεγονότα, τα στοιχεία είναι όσο ξεκάθαρα κι' εμφανή θα επιθυμούσατε! Ας ξαναφηγηθώ πολύ σύντομα την ιστορία, ανενόχλητη από θαύματα, προφητείες και μαγείες.

Για μια σωστή συνολική άποψη, θα πρέπει να πάω λίγο πίσω. Το έργο, λίγο ως πολύ κατανέμεται σε τέσσερα μέρη, με κορύφωση της κλιμάκωσης στο τρίτο μέρος. Ο χρόνος όπου σηκώνεται η πρώτη αυλαία είναι περίπου το 65π.Χ.. Τα πρωταγωνιστικά πρόσωπα είναι - αφήνοντας έξω τους ρολίστες - η Ιουδαία και η Ρώμη. Η Ιουδαία είναι ένα μικροσκοπικό βασίλειο στην Ανατολική Μεσόγειο. Για πέντε περίπου αιώνες ήταν κάτι λίγο περισσότερο από μια γεωγραφική έκφραση. Ξανά και ξανά κατακτήθηκε και καταστράφηκε από τους Ισχυρούς του γείτονες, κι ο λαός του μεταφέρθηκε στην εξορία ή ρίχτηκε στη σκλαβιά. Ετσι κατ' όνομα ανεξάρτητο, είναι τώρα ασταθέστερο παρά ποτέ και βρίσκεται στην κόψη του εμφυλίου πολέμου.

Η αυτοκρατορία της Δύσης, με τον πυρήνα της στην Δημοκρατία της πόλης της Ρώμης, αν κι' όχι ακόμα κοσμοκράτειρα, κινείται με ταχύτητα στον δρόμο της κοσμοκρατορίας. Είναι αναγνωρισμένα η μόνη μεγάλη στρατιωτική δύναμη της περιόδου, καθώς επίσης ο κληρονόμος της Ελλάδος και το κέντρο του πολιτισμού.

Μέχρι τώρα τα δύο κράτη είχαν ελάχιστη ή καθόλου επαφή μεταξύ τους. Υστερα χωρίς δική της πρόθεση η Ρώμη δέχθηκε αιφνίδια την κλήση να βάλει το χέρι της, να συμμετάσχει καθοριστικά στις Ιουδαϊκές υποθέσεις. Είχε ξεσπάσει μια ρήξη ανάμεσα στα δύο αδέλφια - κληρονόμους του κακομοίρικου θρόνου, γύρω από την διαδοχή. Ετσι ο Ρωμαίος στρατηγός Πομπήιος, καλέσθηκε για να διαιτητεύσει μεταξύ των διεκδικητών. Με την απλοϊκή ευθύτητα του Ρωμαίου δημοκρατικού στρατιώτη, ο Πομπήιος εξόρισε τον ένα από τους αδελφούς, μετέφερε την αρχιεροσύνη στον ανταγωνιστή του και έπαυσε εξ' ολοκλήρου την βασιλική εξουσία. Για να ξεκαθαρίζουμε βεβαίως τα πράγματα, η μεσολάβηση του Πομπήιου ισοδυναμούσε ουσιαστικά στο να μετατρέψει την Ιουδαία σε ένα εξαρτημένο Ρωμαϊκό κρατίδιο. Οι εβραίοι, όχι αφύσικα, αντέδρασαν και η Ρώμη για να τους συμφιλιώσει οριστικά και να προσαρμοστεί στις εντόπιες προκαταλήψεις επανέφερε τον βασιλικό θεσμό. Ωστόσο όρισε έναν βασιλιά της δικής της επιλογής. Αυτός ήταν γιός ενός τελώνη, Ιουδαίος από πλευράς φυλετικής, με τ' όνομα Ηρώδης. Αλλά οι εβραίοι δεν κατευνάστηκαν και συνέχισαν να προξενούν ταραχές. Η Ρώμη σκέφθηκε

πως αυτό παραήταν αγνωμοσύνη από μέρος τους.

Ολα τ' ανωτέρω, είναι στην ουσία ένα πρελούδιο και εισήχθηκαν στο έργο για να ξεκαθαρίσουν το τι θ' ακολουθήσει. Η εβραϊκή δυσαρέσκεια μεγάλωσε σε αντιπάθεια και κατόπιν σε ανοικτή επανάσταση, όταν οι Εθνικοί κυρίαρχοί τους άρχισαν να εισάγουν στην Ιερουσαλήμ τις ευλογίες του Δυτικού πολιτισμού. Γλυπτά κι' ανάγλυφα, αθλητικούς αγώνες, Ελληνικό δράμα, καθώς και μονομαχίες ήσαν θεάματα όχι συμβατά με την εβραϊκή προτίμηση. Οι θρήσκοι εβραίοι τα αντιμετώπισαν με μίσος, σαν μια προσβολή που μπήκε στην μύτη του Ιεχωβά, έστω κι αν οι εγκατεστημένοι αξιωματικοί τους εξηγούσαν υπομονετικά ότι προοριζόντουσαν για την διασκέδαση και την εκπαίδευση της μη-εβραϊκής φρουράς. Οι Ιουδαίοι αντιστάθηκαν επίσης με εξαιρετική επιμονή στην έλευση του δραστήριου και αποτελεσματικού Ρωμαίου φοροεισπράκτορα. Πάνω απ' όλα ζητούσαν την επιστροφή ενός βασιλιά από την δική τους φυλή και από την δική τους βασιλική γενιά.

Ανάμεσα στις μάζες η εξέγερση πήρε την μορφή της αναγέννησης μιας αρχαίας πίστης σ' ένα Μεσσία, ένα σωτήρα διορισμένο από τον θεό, ο οποίος επρόκειτο να απαλλάξει τον λαό του από τον ξένο ζυγό και να κάνει την Ιουδαία ύψιστη ανάμεσα στα έθνη. Οι Διεκδικητές αυτού του ρόλου δεν έλειπαν. Στην Γαλιλαία κάποιος Ιούδας ηγείτο μιας μάλλον αξιόλογης εξέγερσης που είχε προσελκύσει αρκετή λαϊκή υποστήριξη. Ο Ιωάννης ο αποκαλούμενος Βαπτιστής δρούσε στην περιοχή της Ιορδανίας. Τον ακολουθούσε ένας άλλος άνθρωπος από τις βόρειες περιοχές, Ο Ιησούς της Ναζαρέτ. Και οι τρεις τους ήσαν δάσκαλοι - κάτοχοι της τεχνικής του να παραλάσσουν εμπρηστικές πολιτικές οδηγίες σε αβλαβείς θεολογικές φράσεις. Και οι τρεις χρησιμοποιούσαν το ίδιο σύνθημα της εξέγερσης: "Ηγγικεν η ώρα"". Και οι τρεις έγιναν τάχιστα αντιληπτοί κι' εκτελέστηκαν, μάλιστα οι δύο Γαλλιλαίοι με σταύρωση.

Αν εξαιρέσουμε τις ιδιαίτερες προσωπικές ποιότητες του καθενός, ο Ιησούς της Ναζαρέτ ήταν, όπως και οι πρόδρομοί του, ένας πολιτικός αγκιτάτορας εμπλεγμένος στην απελευθέρωση της χώρας του από τον ξένο καταπιεστή. Ακόμη υπάρχουν αρκετά στοιχεία, ότι φρόντιζε μιά φιλοδοξία του να γίνει βασιλιάς μιας ανεξάρτητης Ιουδαίας. Ισχυρίσθηκε, ή αργότερα ισχυρίσθηκαν γι' αυτόν οι βιογράφοι του, πως ήταν απόγονος της αρχαίας βασιλικής γενιάς του Δαυίδ. Αλλά η πατρότητά του είναι κάπως συγκεχυμένη. Οι ίδιοι συγγραφείς που ανιχνεύσανε τις καταβολές του συζύγου της μητέρας του έως τον βασιλιά-ψαλμωδό, οι ίδιοι απεικονίζουν τον Ιησού ως γιο του Ιεχωβά και παραδέχονται πως ο Ιωσήφ δεν ήταν πατέρας του.

Φαίνεται ωστόσο πως ο Ιησούς, από καιρό είχε αντιληφθεί την έλλειψη ελπίδας της πολιτικής του αποστολής, κι έτσι έστρεψε τα ρητορικά του χαρίσματα και την μεγάλη του δημοτικότητα στις μάζες, σε μια αλλοιώτικη κατεύθυνση. Αρχισε να κηρύττει μια πρωτόγονη μορφή λαϊκισμού, σοσιαλισμού και ειρηνισμού. Η επίδραση

αυτής της αλλαγής στο πρόγραμμά του του επέφερε την εχθρότητα των σημαντικών, πλουσίων τάξεων, των ιερέων και γενικά των πατριωτών, και περιώρισε τους οπαδούς του στους φτωχούς, στην εργατική μάζα και στους σκλάβους.

Μετά τον θάνατό του, αυτοί οι ταπεινοί ακόλουθοί του σχημάτισαν μια κομμουνιστική αδελφότητα. Ενα κήρυγμα που ο προηγούμενος αρχηγός τους παρέδωσε "επί του όρους", συνόψιζε γι' αυτούς την ουσία της διδασκαλίας του, κι' αυτοί το μετέτρεψαν σε κανόνα ζωής. Ηταν μια φιλοσοφία υπολογισμένη για να παρουσιάζεται μυστηριώδης στους απλοϊκούς ανθρώπους. Εξυπηρετούσε αυτούς που υπέφεραν εδώ στην γη με την υπόσχεση ματαθανάτιων αμοιβών.

Εκανε αρετές τις ανάγκες των αδυνάτων. Ανθρωποι δίχως ελπίδα για το μέλλον καθοδηγόντουσαν να μην σκέπτονται καθόλου το αύριο. Ανθρωποι τόσο αβοήθητοι για να ανταποδώσουν έστω μια βρισιά ή ένα χτύπημα, διδάσκονταν να μην αντιδρούν στο κακό. Ανθρωποι καταδικασμένοι σε ισόβιο μόχθο και ταλαιπωρίες διαβεβαιώνονταν για την περηφάνεια της δουλειάς και της φτώχειας. Οι πειθήνιοι, οι περιφρονημένοι, οι άκληροι, οι ξεπεσμένοι γινόντουσαν στο εξής οι εκλεκτοί κι' αγαπημένοι του Θεού. Οι κοσμικοί, οι φιλόδοξοι, οι πλούσιοι κι' οι δυνατοί θά 'χαν την άρνηση αποδοχής στον ουρανό.

Ετσι το βλαστάρι της αποστολικής δράσης του Ιησού ήταν μια νέα αίρεση στην Ιουδαία. Δεν ήταν ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία. Η Ιουδαία όπως η σύγχρονη Αμερική ήταν ένα γόνιμο έδαφος για παράξενες πίστεις. Οι Εμπιονίμ - οι φτωχοί, όπως αποκαλούσαν τους εαυτούς τους - δεν θεωρούσαν τις απόψεις τους σαν μια νέα θρησκεία. Εβραίοι είχαν γεννηθεί κι' εβραίοι παρέμειναν. Η διδασκαλία του κυρίου τους ήταν μάλλον στη φύση της μια κοινωνική φιλοσοφία, μια ηθική επαφής, ένας δρόμος ζωής. Στους σύγχρονους Χριστιανούς που δεν κουράζονται ποτέ να ρωτάνε γιατί οι εβραίοι δεν δέχτηκαν τον Ιησού και τις διδασκαλίες του, μπορώ μονάχα ν' απαντήσω πως για πολλά χρόνια κανείς άλλος παρά μόνο οι εβραίοι τα είχαν δεχθεί. Το να εκπλήττεται κάποιος γιατί ολόκληρος ο εβραϊκός λαός δεν εστράφηκε στον Εμπιονισμό, είναι τόσο έξυπνο, όσο το να περίμενε όλοι οι Αμερικανοί να ενταχθούν στους Μοναδιστές ή στους Βαπτιστές ή στους Χριστιανούς Επιστήμονες.

Σε κανονικές περιόδους πολύ λίγη σημασία θάχε δοθεί στην αδελφότητα αυτή των κουρελιάρηδων. Οντας δούλοι κι' εργάτες στην πλειονότητά τους, μπορεί ακόμη νάχαν ενθαρρυνθεί στην πειθηνιότητά τους από τις ισχυρές τάξεις. Αλλά με την χώρα στο μέσον του αγώνα ενάντια σ' ένα ξένο εχθρό, η αναχωρητική φιλοσοφία προσέλαβε έναν επικίνδυνο χαρακτήρα. Ηταν μία πίστη σύγχισης, παραίτησης και ήττας. Απειλούσε να υπονομεύσει το ηθικό των μαχόμενων ανδρών του έθνους σε καιρό πολέμου. Αυτή η ευλογία των ειρηνοποιών, αυτή η στροφή και της άλλης παρειάς, αυτή η μη - αντίσταση, αυτό το "αγάπα τον εχθρό σου", έμοιαζε σαν μια εσκεμμένη προσπάθεια να παραλύσει την εθνική θέληση σε μια κρίση και να εξασφαλίσει στον εχθρό τη νίκη. Ετσι δεν είναι εκπληκτικό που οι εβραϊκές αρχές άρχισαν να καταδιώκουν τους Εμπιονίμ. Οι συγκεντρώσεις τους διαλυόντουσαν με εισβολή, οι ηγέτες κλεινόντουσαν φυλακή, τα δόγματά τους προγράφθηκαν κι' απαγορεύθηκαν. Φάνηκε για λίγο πως θα μπορούσε η αίρεση ν' αφανισθεί. Υστερα, απρόσμενα, η αυλαία άνοιξε για την Τρίτη πράξη και τα γεγονότα πήραν μια νέα αιφνίδια τροπή.

Ισως ο χειρότερος εχθρός των αιρετικών ήταν κάποιος Σαούλ, ένας σκηνοποιός. Γεννημένος στην Ταρσό και γι' αυτό όντας ένας άνθρωπος με κάποια εκπαίδευση στον Ελληνικό πολιτισμό, απέρριπτε τις νέες διδασκαλίες για την απόσυρσή τους από την ζωή. Οντας ένας εβραίος πατριώτης, τρόμαζε για την επίδρασή τους στον εθνικό σκοπό. Σαν ταξιδεμένος άνθρωπος και γλωσσομαθής σ' αρκετές γλώσσες, ταίριαζε ιδεωδώς για την αποστολή μετάβασης ανάμεσα στις διάσπαρτες εβραϊκές κοινότητες, ώστε να καταπολεμήσει την διάδοση των σοσιαλιστικών ειρηνιστικών διδασκαλιών. Οι αρχηγοί στην Ιερουσαλήμ τον διόρισαν επικεφαλής διώκτη των Εμπιονίμ.

Μία ημέρα ήταν στον δρόμο για την Δαμασκό, για να συλλάβει μια ομάδα αιρετικούς, όταν του ήρθε μία καινούργια ιδέα. Κατά την παράδοξη φράση στις "Πράξεις των Αποστόλων" είδε ένα όραμα. Ομως στην πραγματικότητα είδε 2 οράματα. Ποιά; Για να

ξεκινήσουμε, κατ' αρχήν πείσθηκε πόσο απόλυτα ανέλπιδες ήταν οι ευκαιρίες για την μικρή Ιουδαία να κατανικήσει την μέγιστη στρατιωτική δύναμη του κόσμου σε μια ένοπλη σύρραξη. Δεύτερον και πιο σημαντικό, αντιλήφθηκε πως η πίστη των ζητιάνων που κατεδίωκε θα μπορούσε να παραλλαχτεί σ' ένα ακατάβλητο όπλο ενάντια στον εξαιρετικό εχθρό. Ο ειρηνισμός, η μη-αντίδραση, η παραίτηση, η αγάπη ήταν ήδη επικίνδυνες διδασκαλίες στην πατρίδα του. Επέκτασή τους ανάμεσα στις λεγεώνες του εχθρού , θα μπορούσε να τσακίσει την πειθαρχία τους κι' έτσι να φέρει την νίκη στην Ιερουσαλήμ.

Μ' άλλα λόγια ο Σαούλ ήταν πιθανότατα ο πρώτος άνθρωπος, που είδε τις πιθανότητες διεξαγωγής πολέμου με την προπαγάνδα.

Συνέχισε το ταξίδι του στην Δαμασκό, κι' εκεί προς, μεγάλη έκπληξη τόσο των φίλων του όσο κι' εκείνων τους είχε πάει να καταστείλλει, δήλωσε την προσχώρησή του στην πίστη και ζήτησε να γίνει μέλος της αδελφότητας. Μετά την επιστροφή του στην Ιερουσαλήμ, εξέθεσε την νέα στρατηγική του μπροστά στους εντυπωσιασμένους και ξαφνιασμένους σοφούς της Σιών. Μετά από πολλές αντιρρήσεις και βαθείς προβληματισμούς, η στρατηγική του υιοθετήθηκε. Πιό πολύ αντίσταση έφεραν οι αρχηγοί των Εμπιονίμ στην πρωτεύουσα. Δεν είχαν εμπιστοσύνη στα κίνητρά του, καθώς επίσης φοβόντουσαν πως η πρότασή του να γυμνωθεί η πίστη απ' τις αρχαίες εβραϊκές τελετουργίες και πρακτικές της, ώστε να γίνει αποδεκτή στους Εθνικούς, θα γέμιζε την αδελφότητα με αλλόφυλους ημι--προσήλυτους και θα διέλυε την δύναμή της. Αλλά στο τέλος ο Σαούλ έπεισε κι' αυτούς. Κι' έτσι ο Σαούλ, ο φανατικώτερος διώκτης των ακολούθων του Ιησού έγινε ο Παύλος, ο αποστολος των εθνών. Μ' αυτόν τον συγκυριακό τρόπο ξεκίνησε η εξάπλωση μιας ολότελα νέας Ανατολίτικης θρησκείας στις παγανιστικές χώρες της Δύσης.

Ατυχώς για το αρχικό σχέδιο του Παύλου, η νέα στρατηγική λειτούργησε περισσότερο από καλά. Η ακατέργαστη και μάλλον σαγηνευτική θεολογία του έφερε προσήλυτους γρηγορώτερα απ' ότι θα τολμούσε να ελπίσει ή και ακόμη γρηγορώτερα απ' ότι θα ευχόταν. Πρέπει να έχουμε κατά νου, ότι η ιδέα του σ' αυτήν την φάση ήταν ξεκάθαρα αμυντική. Εως τότε δεν είχε καμία σκέψη να ευαγγελισθεί στον κόσμο, ήλπιζε μόνο ν' αποθαρρύνει τον εχθρό.

Με την ολοκλήρωση αυτού του σχεδίου και τις Ρωμαϊκές φρουρές διωγμένες έξω από την Παλαιστίνη, ήταν προετοιμασμένος να ζητήσει ανακωχή. Αλλά οι δούλοι και καταπιεσμένοι της Αυτοκρατορίας, οι δυστυχείς πολίτες και το πεινασμένο προλεταριάτο της ίδιας της πρωτεύουσας, βρήκαν τόσο μεγάλη ελπίδα στην προσαρμοσμένη Παυλικιανή έκδοση της πίστης, όσο είχαν βρει πριν απ' αυτούς οι φτωχοί εβραίοι στην αυθεντική διδασκαλία του εσταυρωμένου τους δασκάλου. Τ' αποτελέσματα αυτής της απρόσμενης επιτυχίας ήταν ν' ανοίξουν τα μάτια του εχθρού στο τι συνέβαινε. Ενοχλητικές αναφορές για ανυπακοή ανάμεσα στα στρατεύματα, άρχισαν να πλημμυρίζουν την Ρώμη, από τους επικεφαλής του στρατού στην Παλαιστίνη και αλλού. Αντι να σταματήσει τις αυτοκρατορικές αρχές, η νέα τακτική σκλήρυνε μόνο την αποφασιστικότητά τους. Η Ρώμη εξόρμησε με φωτιά και σίδερο πάνω στην Ιερουσαλήμ και μετά μια σκληρή πολιορκία που διήρκεσε 4 χρόνια, κατέστρεψε το δίκτυο της εξέγερσης (70 μ.Χ.) Ή τουλάχιστον σκέφθηκε πως το κατέστρεψε.

Οι ιστορικοί της εποχής δεν μας αφήνουν σε αμφιβολίες για τους σκοπούς της Ρώμης. Μας λένε πως ο Νέρων έστειλε τον Βεσπασιανό και τον γιό του Τίτο με καθορισμένες σαφείς διαταγές ν' αφανίσουν την Παλαιστίνη μαζί με τον Χριστιανισμό. Για τους Ρωμαίους ο Χριστιανισμός δεν σήμαινε τίποτε άλλο παρά στρατευμένο εβραϊσμό, μια αντίληψη ωστόσο που δεν φαίνεται ν' απέχει πολύ από τα δεδομένα. Οσον αφορά την επιθυμία του Νέρωνος, τουλάχιστον η μισή υλοποιήθηκε. Η Παλαιστίνη αφανίστηκε τόσο μεθοδικά ώστε μέχρις τις ημέρες μας (1935) παρέμεινε ένα παλιό ερείπιο. Ομως ο Χριστιανισμός δεν καταστράφηκε τόσο εύκολα.

Στην πραγματικότητα μόνον μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ το πρόγραμμα του Παύλου αναπτύχθηκε πλήρως.

Ωστόσο όπως ήδη είπα, η τακτική του στην πραγματικότητα ήταν ν' αποθαρρύνει τον κατακτητή, με τον τρόπο που ο Μωυσής έπληξε τους Φαραώ. Είχε προχωρήσει προσεκτικά κι'

υπομονετικά, φροντίζοντας να μην προκαλεί τον πανίσχυρο εχθρό. Επεδίωκε να κραδαίνει το νεότευκτο όπλο του μπροστά στο πρόσωπο του εχθρού, ώστε εκείνος να αισθανθεί την κόψη του, χωρίς όμως να επιθυμεί να τον πλήξει μ' όλη του την δύναμη. Τώρα που το χείριστο είχε πλέον συμβεί κι' η Ιουδαία δεν είχε τίποτε περισσότερο να χάσει, εξανέμισε τους ενδοιασμούς του και μετέφερε τον πόλεμο μέσα στην εχθρική χώρα.

Ο σκοπός τώρα, δεν ήταν τίποτε άλλο από την ταπείνωση της Ρώμης, όπως εκείνη είχε ταπεινώσει την Ιερουσαλήμ, το σβήσιμό της από τον χάρτη, όπως εκείνη είχε σβήσει την Ιουδαία.

Αν τα ίδια τα γραπτά του Παύλου απέτυχαν να σας πείσουν γι' αυτήν την ερμηνεία των δραστηριοτήτων του, προκαλώ της προσοχή σας στον πιο ειλικρινή συνεργάτη του, τον Ιωάννη.

Ενώ ο Παύλος δρώντας στην σκιά του αυτοκρατορικού ανακτόρου και όντας τα μισά χρόνια της δράσης του αιχμάλωτος στις ρωμαϊκές φυλακές, είναι υποχρεωμένος να διαλέγεται με αλληγορικούς και συγκαλυμμένους υπαινιγμούς, ο Ιωάννης που εκφράζεται σε ασυγκίνητους Ασιάτες, έχει την πολυτέλεια του να μιλάει ευθέως. Οπως κι αν του δούμε το βιβλίο του με τίτλο "Αποκάλυψη" είναι στ' αλήθεια μια αποκάλυψη γύρω από την φύση όλης αυτής της καταπληκτικής δουλειάς.

Η Ρώμη που ιδιότροπα αποκαλείται Βαβυλώνα, περιγράφεται λεπτομερώς με μια γλώσσα εκρηκτικού μίσους, σαν η μητέρα των πορνών και απαισιοτήτων της γης, σαν η γυναίκα η μεθυσμένη με το αίμα των αγίων δηλ. χριστιανών και εβραίων, σαν ο καταπιεστής των λαών, των πληθών, των εθνών και των γλωσσών. Κι' ακόμη για να διώξουμε κάθε αμφιβολία γύρω από την ταυτότητά της σαν "η μεγάλη πόλη που κυβερνάει όλα τα βασίλειά της γης".

Ενας άγγελος φωνάζει θριαμβευτικά: "Η Βαβυλώνα η μεγάλη έπεσε! Επεσε!". Υστερα ακολουθεί μια οργιαστική εικόνα ερειπίων.

Εμπόριο και εργαστήρια και ναυσιπλοΐα τελειώνουν. Οι τέχνες παύουν κι' η μουσική κι' "η φωνή του γαμπρού και της νύφης" σωπαίνουν. Σκοτάδια κι' εγκατάλειψη κείτονται παντού, απλωμένα σαν σύννεφο πάνω στην σκηνή.

Οι ευγενείς Χριστιανοί κατακτητές πλέουν στο αίμα μέχρι τα ηνία των αλόγων τους "Χαίρε γι' αυτήν εσύ ουρανέ και σεις άγιοι απόστολοι και προφήτες, γιατί ο Θεός εκδικήθηκε για σας".

Και ποιό είναι το τέλος κι' ο σκοπός γι' αυτό όλο το χάος και την ερήμωση;

Ο Ιωάννης δεν είναι τόσο λιγομίλητος για να μη μας το πει. Γιατί κλείνει την ευσεβή προφητεία του, μ' ένα όραμα από δόξες της νέας - που σημαίνει της αναστηλωμένης - Ιερουσαλήμ. Σας επισημαίνω, όχι κάποιας αλληγορικής φαντασίας αλλά κυριολεκτικά της Ιερουσαλήμ, της πρωτεύουσας ενός ξαναενωμένου βασιλείου των "δώδεκα φυλών των τέκνων του Ισραήλ".

Ποιός θα μπορούσε να ζητήσει τίποτα πιο ξεκάθαρο;

Οπως είναι φυσικό, κανείς πολιτισμός δεν θα μπορούσε ν' αντέξει για πάντα απέναντι σε μια επίθεση τέτοιου είδους. Γύρω στα 200, οι προσπάθειες του Παύλου, του Ιωάννη και των διαδόχων τους πέτυχαν να δημιουργήσουν τέτοια επιρροή σ' όλες τις τάξεις της Ρωμαϊκής κοινωνίας, ώστε ο χριστιανισμός έγινε η κυρίαρχη λατρεία σ' ολόκληρη την αυτοκρατορία. Εν τω μεταξύ όπως είχε προείδει ο Παύλος, το Ρωμαϊκό ηθικό και η πειθαρχία είχαν θρυμματιστεί αρκετά, ώστε οι Ρωμαϊκές λεγεώνες, αλλοτινή σπονδυλική στήλη του Δυτικού Πολιτισμού και φόβητρο του κόσμου, ηττήθηκαν και κατέρρευσαν μπροστά στους βάρβαρους εισβολείς. Στα 326 ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, ελπίζοντας να ελέγξει την δόλια ασθένεια, υπέκυψε στον προσηλυτισμό και εκήρυξε τον Χριστιανισμό σαν επίσημη θρησκεία του κράτους.

Ηταν πολύ αργά. Ακόμη, μετά απ' αυτόν ο αυτοκράτωρ Ιουλιανός προσπάθησε να καταφύγει άλλη μια φορά στην καταστολή. Αλλά, ούτε η αντίσταση ούτε η παραχώρηση είχαν καμιά χρησιμότητα. Το κυρίως χώμα της Ρωμαϊκής πολιτικής είχε μεθοδικά σκουληκοφαγωθεί με Παλαιστινιακή προπαγάνδα. Ο Παύλος είχε θριαμβεύσει.

Ετσι τουλάχιστον εγώ αν ήμουν Αντισημίτης, θα παρουσίαζα την επιβολή μιας τροποποιημένης εβραϊκής πίστης στον Δυτικό κόσμο, αναζητώντας ένα αξιόπιστο δείγμα της εβραϊκής υπονομευτικής συνωμοσίας.

ΝΕΑ ΑΠ'ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΡΩΣΙΑ

❑ Κλείνει ένας μήνας από την έκρηξη της εθνικιστικής εξέγερσης ενάντια στην ξενοκίνητη δικτατορία του Γιέλτσιν, στις 3 του προηγούμενου Οκτωβρίου και οι Ρουτσκόϊ και Χασμπουλάτοφ εξακολουθούν να βρίσκονται σε απομόνωση στις φυλακές του Λεφόρτοβο. Φυσικά, ο Τύπος των δυτικών χωρών ουδόλως ενδιαφέρεται, αποδεικνύοντας έμπρακτα το πώς αντιλαμβάνεται την εφαρμογή των περιβόητων "ανθρωπίνων δικαιωμάτων". Σύμφωνα, μάλιστα, με το συνήγορο του Ρουτσκόϊ, Μπαράνικοφ, οι ρωσικές αρχές δεν προτίθενται να απαγγείλουν σύντομα τις κατηγορίες, παρατείνοντας την απομόνωση για αρκετό χρονικό διάστημα και, φυσικά, μη οδηγώντας τους αρχηγούς της επανάστασης σε δίκη...

Εξάλλου, οι φήμες, που οργιάζουν στη Μοσχα, αναφέρουν πως το Ιράκ χρημάτισε τους υποκινητές της εξέγερσης! Συγκεκριμένα, λέγεται πως ο Σαντάμ έστειλε πράκτορες στη Μόσχα, λίγο πριν τη διάλυση της βουλής από τον Γιέλτσιν, προσφέροντας το ποσό των 7,5 εκατομμυρίων δολλαρίων στους αρχηγούς της ρωσικής αντιπολίτευσης. Το αντάλλαγμα ήταν να μεταβληθεί η ρωσική πολιτική, όσον αφορά στην υποστήριξη του εμπάργκο, που έχει επιβληθεί από τον ΟΗΕ στο Ιράκ το 1990.

Με τον τρόπο αυτό, ο "φιλελεύθερος" δημοκρατικός διεθνής Τύπος έπλεξε το σεναριό του. Οι "κακοί" του κόσμου ένωσαν τις δυνάμεις τους "για να αναστείλουν τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις" του καλού Γιέλτσιν. Το παραμύθι καλά κρατεί και οι αφελείς το πιστεύουν...

ΗΠΑ

❑ Ενδεικτική για την αντίληψη περί εφαρμογής του δικαίου στις ΗΠΑ ήταν η υπόθεση του γνωστού εβραίου σκηνοθέτη Γούντι Αλλεν. Ο Αλλεν, ως γνωστόν, είχε κατηγορηθεί από την πρώην σύζυγό του, εβραία, Μία Φάροου, για σεξουαλικές παρενοχλήσεις της οκτάχρονης υιοθετημένης κόρης τους Ντίλαν!

Μόλις την τελευταία εβδομάδα του Οκτωβρίου, το αρμόδιο τμήμα κοινωνικών υπηρεσιών της Εισαγγελίας της Νέας Υόρκης, έστειλε επιστολή, στον Αλλεν, αναφέροντας ότι έκλεισε την υπόθεση, λόγω έλλειψης στοιχείων ενοχής. Αξίζει να σημειωθεί μια ιδιαίτερη χρονική σύμπτωση. Ο Αλλεν πρόσφατα παρουσίασε μια νέα κινηματογραφική του ταινία και η Ενωση Κινηματογραφιστών της Αμερικής είχε απαιτήσει, για την ταχύτερη προώθηση της ταινίας, την εκκαθάριση των δικαστικών εκκρεμοτήτων του Αλλεν. Προφανώς κάποιο ...αόρατο χέρι ήρθε να τα τακτοποιήσει όλα την κατάλληλη στιγμή! Ας τονίσουμε, δε, πως ο αληθινός πατέρας του οκτάχρονου κοριτσιού διαμαρτύρεται στον Τύπο ότι, το τελευταίο 15μηνο, του απαγορεύεται να επισκεφθεί την κόρη του!

Ολα αυτά συμβαίνουν στην χώρα του φιλελευθερισμού, στη Γη

της Επαγγελίας...

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

❑ Η ΕΟΚ προσπαθεί να αρθρώσει πιο συγκροτημένο πολιτικό λόγο και να αποτελέσει ισχυρό πόλο εξουσίας στη διεθνή πολιτική σκηνή. Στο πλαίσιο αυτό, στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής αποφασίστηκαν τα εξής:

α. Ανάληψη ενεργειών για τη σταθεροποίηση περιοχών της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης, με βάση τις προτάσεις του γάλλου πρωθυπουργού Μπαλαντύρ.

β. Συμβολή στην εφαρμογή της "ειρηνευτικής συμφωνίας", ανάμεσα στους Ισραηλινούς και τους Παλαιστινίους.

γ. προώθηση του "εκδημοκρατισμού" της Ν.Αφρικής.

δ. Πίεση για ειρηνευτική συμφωνία στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

ε. Παρακολούθηση των βουλευτικών εκλογών του Δεκεμβρίου στη Ρωσία.

στ. Προσπάθεια για βελτίωση της συμφωνίας διεθνούς εμπορίου με τις ΗΠΑ, στο πλαίσιο της ΓΚΑΤΤ.

Ολα αυτά δείχνουν, τουλάχιστον, την ύπαρξη πρόθεσηςγια ισχυροποίησητης θέσης της ενοποιημένης Ευρώπης. Το ατυχές, όμως, είναι ότι η πολιτική που ακολουθείται, σε όλα τα προαναφερθέντα ζητήματα είναι ακριβώς αντι-ευρωπαϊκή! Και αυτό γιατί δεν έχει γνώμονα το συμφέρον των Ευρωπαϊκών λαών, αλλά την εξασφάλιση των λεπτών ισορροπιών, στο διεθνές πολιτικό προσκήνιο, και παρασκήνιο, με τις ΗΠΑ. Με άλλα λόγια, όλοι οι κόποι επί ματαίω, αφού όλα γίνονται για τα καπρίτσια των αμερικανοεβραίων της Γουώλ Στρητ!

ΓΑΛΛΙΑ

❑ Ο Γάλλος πρόεδρος Μιτεράν, αναφερόμενος στα απομνημονεύματα της πρώην Βρετανής πρωθυπουργού Θάτσερ, παραδέχθηκε πως δεν υπήρχε περίπτωση βελτίωσης των αγγλο - γαλλικών σχέσεων, σε βάρος της Γερμανίας, ή της Ευρωπαϊκής ενότητας. Χαρακτηριστικά, δήλωσε: "ανέκαθεν ήθελα να δημιουργήσω μια εποικοδομητική σχέση φιλίας με τη Βρετανία, αλλά όχι με κόστος τη διακοπή της γαλλο - γερμανικής φιλίας. Και δεν την ήθελα σε βάρος της οικοδόμησης της Ευρώπης"! Είναι φανερή η, από πολλά έτη χρονολογούμενη, βρετανική προσπάθεια για ρήξη του γαλλο - γερμανικού άξονα, πάνω στον οποίο δείχνει να οικοδομείται η μελλοντική ενοποίηση της Ευρώπης. Και είναι αυτονόητη αυτή η προσπάθεια, από τη στιγμή που η Βρετανία εξυπηρετούσε, και συνεχίζει να εξυπηρετεί τα αμερικανικά συμφέροντα, που, προφανώς, δεν επιθυμούν ισχυρή Ευρώπη, αλλά ούτε και τα κράτη της Κεντρικής Ευρώπης σε ηγετικό ρόλο. Ευτυχώς, όμως οι ευρωπαϊκοί λαοί έχουν αντίθετη γνώμη!..

ΚΑΝΑΔΑΣ

❑ Κυβερνητική μεταβολή στον Καναδά, μετά τη νίκη των φιλελευθέρων στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές. Οι μέχρι πρότινος κυβερνώντες, Συντηρητικοί απέτυχαν στην αντιμετώπιση του σημαντικότερου προβλήματος της χώρας, της ανεργίας και αυτό αντανακλά στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η ανεργία ανέρχεται σε ποσοστό 11,2% του εργατικού δυναμικού. Ε-

ξάλλου, οι νικητές των εκλογών Φιλελεύθεροι, δήλωσαν ότι προτί- νται να επαναδιαπραγματευτούν τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου της Βορείου Αμερικής (NAFTA) με τις ΗΠΑ.

Αξιοσημείωτη είναι η επικράτηση του εθνικιστικού "Συνασπισμού του Κεμπέκ" ο οποίος εξασφάλισε την πλειοψηφία των εδρών της γαλλόφωνης αυτής περιοχής. Κύριο μέλημα του "Συνασπισμού του Κεμπέκ" είναι η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την αυτονόμηση της περιοχής, που προγραμματίζεται για το 1995.

ΙΣΠΑΝΙΑ

❑ Η δημοτική αρχή της πόλης Port Bou, που βρίσκεται στα σύνορα με τη Γαλλία, σκοπεύουν να αναγείρουν ένα μνημείο αφιερωμένο στη μνήμη του μαρξιστή, εβραίου, συγγραφέα Walter Benjamin. Ο προϋπολογισμός του μνημείου υπολογίζεται να ανέρθει σε 3 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, ενώ διάφορα κράτη έχουν υποσχεθεί σε συμμετέχουν!

Αξίζει να αναφέρουμε μερικά, σχετικά με την ιστορία αυτού του προσώπου. Ο Benjamin θεωρείται ο πατέρας της γαλλικής σχολής κοινωνιολογίας, γνωστής με το όνομα "Marxburg". Είναι ενδεικτικό, πως στα τέλη της δεκαετίας του '30, στις ΗΠΑ, τα μέλη αυτής της σχολής είχαν εκπονήσει ολόκληρο σχέδιο σχετικό με την αναμόρφωση του γερμανικού λαού, ενώ και οι αριστεριστές "ιδεολόγοι" της γενιάς του '68 συχνά μνημόνευαν τον Benjamin μαζί με τους Marcule, Brecht και Adomo.

Εξάλλου, η ξαδέρφη του Benjamin, γνωστή και ως "η κόκκινη Hilda" γράφτηκε στο γερμανικό κομμουνιστικό κόμμα το 1927 και, ως δικηγόρος, υπήρξε και συνήγορος υπεράσπισης του δολοφόνου του Horst Wessel, Ali Hohler. Μετά τον πόλεμο, διετέλεσε αντιπρόεδρος του ανωτάτου δικαστηρίου της Ανατολικής Γερμανίας, καθώς και υπουργός Δικαιοσύνης. Είναι γνωστή η συμπάθειά της προς τις θανατικές καταδίκες, εξ ου και η ονομασία της "κόκκινη γκιλοτίνα".

Αυτά, για να βλέπουμε πώς διαπλέκονται τα εβραϊκά συμφέροντα στον 20ο αιώνα. Το εξοργιστικό, όμως, είναι πως ο γερμανός πρόεδρος Βαϊτσέκερ εξεδήλωσε την επιθυμία του να επισκεφθεί το μνημείο του Benjamin και να αποτείσει φόρο τιμής. Λες και ο γερμανικός λαός δεν υπέφερε από αυτόν και το σκυλολόϊ του!...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

❑ Ο τραγουδιστής του ροκ συγκροτήματος Stockraft ("η δύναμη που μεταμορφώνει"), ο οποίος είχε συλληφθεί στις 21 του περασμένου Ιουνίου, τελικά καταδικάστηκε, στις αρχές Οκτωβρίου, σε 2ετή φυλάκιση "για διακίνηση ιδεών επικινδύνων για τη νεολαία, που διεγείρουν τα φυλετικά μίση, καθώς και για την απόδοση "ναζιστικού χαιρετισμού" σε κοινό".

Αξίζει να σημειωθεί, πως το σύνολο της πνευματικής ιδιοκτησίας των Stockraft, που ανέρχεται σε 60.000 δίσκους, CD και κασσέτες, μόνο για το 1992, έχει ήδη αποσυρθεί από την κυκλοφορία, μετά από απόφαση γερμανικού δικαστηρίου. Τα ίδια, εξάλλου, μέτρα προβλέπονται για ανάλογα μουσικά συγκροτήματα (KahlKopf, Endsieg, κ.ά.). Η ελευθερία της διακίνησης ιδεών σε όλο της το μεγαλείο...

Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ

❑ Ενα ντοκυμανταίρ, που πρόβαλε

στις αρχές του φθινοπώρου η τηλεόραση του BBC, έχει προκαλέσει κοινωνική αναταραχή στη Γηραιά Αλβιόνα.

Αναφέρεται στην περίπτωση χιλιάδων παιδιών, που, αφού χαρακτηρίστηκαν ως "ειδικά κοινωνικά προβλήματα", αμέσως μετά το τέλος του Β' πολέμου, δόθηκαν σε οργανισμούς όπως "Child Migrant Trust", "Barnados" κ.ά. με την εντολή να μεταφερθούν στην Αυστραλία. Η τακτική αυτή, που την εμπνεύστηκε και εφάρμοσε ο Τσώρτσιλ, συνεχίστηκε μέχρι της αρχές της δεκαετίας του '60. Ο στόχος ήταν διπλός. Αφ' ενός, να ξεφορτωθούν ένα σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα η αντιμετώπιση του οποίου απαιτούσε μεγάλα οικονομικά έξοδα και, αφ' ετέρου, η πληθυσμιακή τόνωση των αποικιών!

Πολλά παιδιά, για να συγκαταθέσουν στο ταξίδι, πείστηκαν πως ήταν ορφανά αφού, δήθεν, οι γονείς τους είχαν σκοτωθεί στον πόλεμο! Εξάλλου, καθώς τώρα έχουν μεγαλώσει και επανακτούν τις σχέσεις τους με τους συγγενείς στη Μεγ. Βρετανία, πολλοί μαρτυρούν τις κακουχίες, και τις κακοποιήσεις που υπέστησαν σε αυτή τους τη μετακίνηση.

Αυτό είναι το αληθινό πρόσωπο του "πατέρα της νίκης", του Ουίνστον Τσώρτσιλ!...

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

❑ Στο τελευταίο της φύλλο, η καθημερινή εφημερίδα "Pesti Hirlap", που έχει ιστορία από το 1878 έως το 1945, οπότε και απαγορεύτηκε η κυκλοφορία της από την κομμουνιστική κυβέρνηση, για να ξανακυκλοφορήσει το 1990, γράφει: "Εχουμε την πληροφορία πως επίκειται η μετανάστευση ενός εκατομμυρίου εβραίων, προερχομένων από την Ουκρανία. Για την εγκατάστασή τους, οι ΗΠΑ έχουν προσφέρει στο Ισραήλ εκατοντάδες εκατομμύρια δολλάρια, το οποίο, με τη σειρά του, έδωσε στην Ουγγρική κυβέρνηση, αλλά και στους μετανάστες. Ποιός είναι ο ορατός κίνδυνος; Μετά τη μαζική τους εγκατάσταση στην πατρίδα μας, να αρχίζουν να αγοράζουν γη και να παρεμβαίνουν στην οικονομική ζωή, έχοντας τις απαραίτητες δυνατότητες. Ετσι, σε λίγο καιρό, θα καταντήσουμε παρείσακτοι στην ίδια μας τη χώρα!"

Τα σχόλια περιττεύουν!...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αγαπητέ Αναγνώστη, θα θέλαμε να σου ζητήσουμε συγνώμη για την όχι και τόσο τακτική έκδοση του περιοδικού μας στην διάρκεια του έτους 1993. Ο λόγος για τον οποίον δεν κατορθώσαμε να εκδόσουμε τόσο συχνά το περιοδικό μας, αυτήν την χρονιά, όπως στο περελθόν, ήταν ο φόρτος εργασίας λόγω της εκδόσεως της ομώνυμης εβδομαδιαίας εφημερίδος μας. Η τακτική εβδομαδιαία έκδοση της εφημερίδος "Χρυσή Αυγή" πιστεύουμε πως αναπληρώνει την ενημέρωση των αναγνωστών μας σε ότι αφορά τουλάχιστον τις θέσεις μας απέναντι στις πολιτικές εξελίξεις. Από τον επόμενο χρόνο θα προσπαθήσουμε να είμαστε περισσότερο συνεπείς στην έκδοση του περιοδικού μας, που θα επιχειρήσουμε να του δώσουμε σχεδόν αποκλειστικά ιδεολογικό χαρακτήρα.

Τελειώνοντας πρέπει να σου πούμε ότι εάν μοιράζεσαι τις ίδιες Ιδέες με εμάς, τότε έχεις καθήκον να προσπαθήσεις και ΕΣΥ για την διάδοση του περιοδικού και της εφημερίδος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", των μόνων Εθνικιστικών Φωνών σε αυτήν την χώρα.

Το επόμενο τεύχος της "Χρυσής Αυγής" θα κυκλοφορήσει στις 20 Δεκεμβρίου.

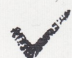

ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

- Εάν Πίστη σου είναι ότι το πολιτικό κατεστημένο είναι ανίκανο, ανήθικο και διεφθαρμένο.
- Εάν και εσύ με θλίψη παρατηρείς ότι τα εθνικά μας θέματα βρίσκονται σε ένα επικίνδυνο τέλμα, το ζήτημα της Ελληνικής Κύπρου οδηγείται σε μια προδοτική λύση, η Βόρειος ΄Ηπειρος έχει στην ουσία εγκαταλειφθεί ενώ στη Θράκη και στη Μακεδονία δείχνουμε μια σκανδαλώδη ανοχή.
- Εάν και εσύ βλέπεις ξεκάθαρα ότι χωρίς καμμία σοβαρή κρατική αντίσταση έχει αφεθεί η νεολαία να σαπίζει στα ναρκωτικά, στην ανεμελιά και την αδιαφορία.
- Εάν και εσύ έχεις διαπιστώσει ότι η παιδεία που προσφέρεται σήμερα στους νέους δεν έχει κανένα εθνικό και κοινωνικό προσανατολισμό.
- Εάν επιπλέον βλέπεις και εσύ ότι το πρότυπο ζωής που προσφέρεται στη νέα γενιά σήμερα είναι το φτηνό και χυδαίο πρότυπο του αμερικάνικου τρόπου ζωής.
- Εάν και εσύ πιστεύεις ότι η περίφημη Ε.Ο.Κ. δεν έχει καμμία σχέση με την Ευρωπαϊκή Ιδέα, αλλά αντίθετα θα μας οδηγήσει σε εθνικό μαρασμό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις την διεφθαρμένη πλουτοκρατία που ξεπουλά την Πατρίδα μας και καταπιέζει τον λαό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις τον αντιανθρώπινο και υποκριτικό ψευτοσοσιαλισμό των μπολσεβίκων και της σοσιαλδημοκρατίας.
- Εάν και εσύ γνωρίζεις ότι ο διεθνής σιωνισμός είναι η δυστυχία μας.
- Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσει να είναι η Πατρίδα μας το καταφύγιο νέγρων, Τούρκων, Πακιστανών και άλλων, που η παρουσία τους εδώ οδηγεί τους ΄Ελληνες σε ανεργία, εάν θέλεις πραγματικά η Ελλάδα να ανήκει στους ΄Ελληνες.

ΤΟΤΕ ΕΧΕΙΣ ΔΕΚΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΕΙΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

 ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

 ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΡΑΤΟΣ ΗΘΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟ, ΑΛΗΘΙΝΑ ΕΘΝΙΚΟ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ

 ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

